73STE JAARGANG No. 9646 ZATERDAG 16 JUNI 1956

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen Kantoor: Conscientiesteeg 27 - 29. — Telefoon: Redactie 23858. Advertenties 23550. Abonnementen en Bezorging 24399 Uitgave: N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao

Ook Arubaanse politie komt Opium-smokkel op het spoor

Na in beslagname van verschillende hoeveelheden opium ten slotte nog 3 pond in brandblusapparaat gevonden

Oranjestad. — Dezer dagen kwam de Arubaanse politie ter ore, dat een zeeman des nachts opium aan de wal trachtte te brengen om deze daarna te verkopen.

Onmiddellijk werd een onderzoek ingesteld en kon de Noorse bootsman F.P. van een Noorse tanker, die 69 gram bereide opium in zijn bezit had, worden aangehouden. Ook op het schip werd een onderzoek ingesteld en in de hut van de Chinese bediende B.H.P. trof men twee kleine stukjes opium aan. Ook deze bediende werd gearresteerd.

Een verder onderzoek leverde echter nog meer op. Het bleek dat aan de op San Nicolas wonende Chinees L.C.K. een hoeveelheid van 2 pond bereide opium was verkocht voor een bedrag van $300.—. Een nauwgezette huiszoeking bracht ook dit te voorschijn en de man werd eveneens aangehouden..

Men vermoedde echter dat er zich nog meer opium aan boord bevond en de politie trok opnieuw op onderzoek uit. Het pleit wel voor haar speurzin, dat zij ten slotte uit een brandblusapparaat, dat werkte met koolzuursneeuw, althans hiervoor bestemd was, nog eens een hoeveelheid van 3 pond opium te voorschijn wist te halen. De diverse hoeveelheden werden in beslag genomen.

PRIX DU DISQUE

voor tien Philipsplaten

Liefst tien Philips grammofoonplaten zijn dit jaar in aanmerking gekomen voor de 'Grand Prix du Disque', welke jaarlijks door de Académie Charles Cros te Parijs aan platen met zeer bijzondere kwaliteiten wordt toegekend. Zeven opnamen vallen onder de categorie 'klassieke muziek'. De artiesten die dit jaar in deze sector de onderscheiding verwierven zijn de dirigent Bruno Walter, het Italiaanse ensemble I Musici, de pianiste Clara Haskil, het Boedapester Strijkkwartet, het Keuls Radiosymfonie-orkest, Marius Constant en de zanger Camille Maurane. In de groep populaire muziek werden drie platen bekroond. Hier zijn de onderscheiden artiesten: Fernand Raynaud, Michel Legrand en Francis Lemarque.

Hersengymnastiek

Willemstad. — n de gisteravond gehouden hersengymnastiek-ontmoeting via de Curom en onder auspiciën van de V.G.K.S., ontmoetten de ploegen van het Eilandsonvangerskantoor en de Curaçao Trading Co., elkaar.

In den beginne ging de strijd volkomen gelijk op, maar bij de 7e vraag liepen de heren van de C.T.C. uit en zij deden dit bij de volgende vragen eveneens, zodat voor het stellen van de groepsvraag de stand 19—10 in hun voordeel was. Aangezien C.T.C. 1 punt en het Eilandsontvangerskantoor, dank zij een prachtig antwoord van een harer spelers, 3 punten uit de groepsvraag vergaarde, werd de eindstand 20—13 in het voordeel van de Curaçao Trading Co., door welk resultaat deze ploeg in de kwartfinale mag uitkomen.

Evenals in de vorige ronden werden de winnaars verblijd met 5 kippen, onder het motto: „met kip van de hersengymnastiek, een goede Vaderdag".

Hedenavond 2e ontmoeting: Adm. van Financiën — Leerlingen Peter Stuyvesant College

Teneinde tot een beslissend resultaat te komen, zullen de ploegen van de Amd. van Financiën en de leerlingen van het Peter Stuvesant College elkander hedenavond in de Grote Zaal van Sociëteit Asiento opnieuw ontmoeten. Alle hersengymnastiek-enthousiasten zijn welkom, de toegang is gratis. De aanvangstijd is gesteld op 9 uur.

Voor hen, die niet persoonlijk de wedstrijd kunnen bijwonen, zij vermeld, dat deze ontmoeting persoonlijk via de Curomzender zal worden uitgezonden, dank zij de medewerking van: de Landsradiodienst, de Teletoondienst van de C.P.I.M., de Landstelefoondienst en de Curom.

Wij hopen, dat het een sportieve en spannende strijd mag worden en dat het sterkste team zal zegevieren.

Laatste match voor 8e finales

Voor de achtste finale zal as. vrijdag de laatste wedstrijd gehouden worden en wel tussen de vijftallen van de Mobiele Brigade en de Leraren van de Bedrijfsschool der C.P.I.M.

Naar verondersteld wordt, zal na deze uitzending de loting van de kwartfinales bekend gemaakt worden. De volgende ploegen hebben zich thans van een plaats in deze kwartfinale verzekerd, t.w.: O.G.E.M., N.E.N., V.G.K.S. I, Morris E. Curiel & Sons, Suffisant en C.T.C.

„Het onafhankelijke Deense blad "Information" meldt, dat het Deense ministerie van defensie overweegt het aantal militaire attaché's in het buitenland te verminderen. Op het ogenblik heeft Denemarken militaire attaché's in acht landen, merendeels NAVO-leden.

Kinderen uit 20 landen naar „Disneyland"

Los Ang. — Walt Disney zal kinderen uit 20 landen uitnodigen om in November zijn lunapark "Disneyland" te bezoeken. Zij zullen in de nationale klederdracht van hun respectieve landen gekleed zijn.

Meningen verdeeld over verkoop van Trinidad Oil Company

Londen. — De voorbereiding van het Britse Witboek over de verkoop van de Trinidad Oil aan de Texas Oil zal, naar uit bevoegde bron wordt vernomen, nog enige dagen vergen. Het besluit van de Britse regering om de verkoop toe te staan verdeelt de Britse openbare mening in twee kampen, namelijk van nationalisten en zakenlieden. Eerstgenoemde, die de overweldigende meerderheid hebben, bekijken de zaak uit gevoelsoogpunt, daar zij de verkoop een nieuwe stap achteruit van het Britse imperium achten. City-kringen zijn voorstanders van de transactie.

De Trinidad Oil is een dwerg onder de oliereuzen op de wereldmarkt. De produktie van ruwe olie op Trinidad is ongeveer een miljoen ton of 1% van de wereldproduktie. Er bevindt zich olie onder de zeebodem bij het eiland, doch de maatschappij beschikt niet over de middelen tot exploitatie van deze olie. Daarom heeft de Texas Oil aangeboden de activa van de Trinidad Oil over te nemen voor 177 miljoen dollar of bijna de dubbele huidige waarde. De president van de maatschappij heeft dit aanbod met beide handen aangenomen, daarbij gesteund door het Britse minister van financiën en de Bank of England. Door de transactie zal de Amerikaanse contrôle op de Britse markt waarschijnlijk stijgen van 30 op 40%, doch in feite zal er niets veranderen.

Dr. DREES krijgt opdracht tot kabinetsformatie

Formateur heeft langdurig onderhoud met Koningin

'sGravenhage. — Hare Majesteit de Koningin heeft aan dr Drees opdracht verstrekt tot het vormen van een kabtnet, dat geacht kan worden het vetrouwen van het parlement te genieten. Dr Drees verzocht dt opdrachten in beraad te mogen houden.

Het onderhoud duurde ruim drie uur. Op het bordes van Huis ten Bosch nam de koningin afscheid met een handdruk. Dr Drees ontkende uitdrukkelijk op vragen van de wachtende journalisten, dat in het onderhoud van drie uur iets anders zou zijn besproken dan de kwestie van de kabinetsformatie. Uitdrukkelijk sprak hij ook de Britse persberichten tegen, dat de fractieleiders een eis gesteld hebben met betrekking tot de kabinetsformatie, die een andere kwestie raakt. Gevraagd naar de oorzaak van de langdurige bespreking, antwoordde dr Drees, dat „veel te bespreken is, en de koningin heeft veel met mij te bespreken." Hij bevestigde de veronderstelling, dat de kabinetsformatie „stellig moeilijk zal zijn".

Dr Drees deelde tenslotte mede, dat hij waarschijnlijk vanmiddag nog een gesprek zal hebben met de fractievoorzitter van de Partij van de Arbeid, mr Burger. Ook tijdens het weekeinde zal wel overleg gepleegd worden, evenals maandag als de demissionaire ministerraad bijeenkomt, doch „dinsdag zal ik serieus aan het werk gaan", aldus dr Drees.



Door een overwinning op DFC werd Elinkwijk zondagmiddag Kampioen der Hoofdklasse B in de Nederlandse competitie. De uitslag was 3-1. De keeper van D.F.C., Piet Kraak, werd na afloop van de wedstrijd door enthousiaste supporters op de schouders genomen.

De viering van het Sint Antonius-feest te Soto

Soto. — Deze week heeft de parochie van Soto op plechtige wijze het Patroonsfeest gevierd en zowel de Pastoor als de parochianen zien met grote vreugde terug op dit in alle opzichten zeer geslaagd feest.

Gedurende de noveen was de kerk steeds zeer goed bezet. Niet alleen parochianen maar ook vereerders van de H. Antonius kwamen van alle kanten van ons eiland naar Soto.

Buitengewoon heeft de bevolking de geste van de Politie-harmonie gewaardeerd, die op zondag 10 juni j.l het feest met een muziekprogramma opende.

De dag van 13 juni was uiteraard het hoogtepunt.

Een stroom van autos uit alle delen van ons eiland vulde het grote kerkplein van Soto. De kerk kon niet alle mensen bergen. Zeer velen naderden tot de H. Tafel onder de plechtige H. Mis welke werd opgedragen door de Pastoor van de Parochie Z. Eerw. P. Th. J. Wolters met assistentie van de Pastoors B. Schipper en M. Meesters respectievelijk als Diaken en Sub-diaken.

's Avonds werd het plechtig lof gecelebreerd door Pastoor P. Paanakker van Westpunt met assistentie van P. M. Meesters (diaken) en L. v.d. Vaart (sub-diaken).

De feestpreek werd gehouden door de W. Eerw. Heer W. Ellis, die de aanwezigen de vele deugden van de Heilige Antonius ten voorbeeld gaf.

Op zondag 24 juni a.s. zal het parochie-feest alhier besloten worden met een Sacramentsprocessie.

De plechtigheden begonnen om 4.30 uur n.m. met een plechtig Lof en preek van de Z. Eerw. P. Th. Bartel van Groot Kwartier.

Oscar Nicolini, minister voor verbindingen onder het Peronistische bewind, is n de leeftijd van 57 jaar te Buenos Aires in een gevangenis overleden. Hij was beschuldigd van misdrijven op bestuurs- en politiek gebied.



Onder auspiciën van de roei- en zeilvereniging „Hollandia" werden kortgeleden op het Braassemermeer nationale zeilwedstrijden gehouden. Op bovenstaande foto de strijd in de regenboogklasse.

Prettige lunch in Sociëteit Asiento

Curacaose PERS neemt afscheid van CPIM's LEO

Willemstad. — Gistermiddag heeft de heer C. T. A. M. Leo, voormalig hoofd van de afdeling Publiciteit van de C.P.I.M. tijdens een lunch in Sociëteit Asiento afscheid genomen van de Curaçaose pers. De heer Leo was na enkele maanden verlof in Nederland tijdelijk naar Curaçao teruggekeerd om zijn opvolger, dr. R. P. van Exter, die voortaan de leiding van Public Relations zal hebben, in te werken. Hij zal op 18 juni a.s. ons eiland voorgoed verlaten.

„Aan de afscheidslunch namen deel de heren P. C. Gorsira, directeur van de Drukkerij De Curaçaosche Courant N.V., de heer J. R. Hoffmann, eveneens van de Drukkerij De Curaçaosche Courant, de heer H. L. Braam van de Regeringspersdienst, de heer C. Bos van de afdeling Publiciteit van de Caraibische Sectie van de KLM, en de heer F. v. Stenderen van het A.N.P. Van de Curaçaose kranten waren aanwezig: „La Prensa" en de „Amigoe di Curaçao", die werden vertegenwoordigd door de heren Jonckheer (La Prensa), A. G. Jansen (Amigoe di Curaçao) en J. Verschoor (Amigoe di Curaçao). Ook de heer J. W. de Vries, die belast is met de interne publiciteit van de CPIM nam aan de lunch deel.

In een kort afscheidswoord legde de heer Leo er de nadruk op, dat hij in de jaren, dat hij op Curaçao de leiding had van de afdeling Publiciteit, op aangename wijze met de pers had samengewerkt. Hij sprak de hoop uit, dat ook met zijn opvolger deze goede verstandhouding zou mogen blijven bestaan en wenste allen ook in hun persoonlijk leven het beste voor de toekomst.

De lunch had een zeer geanimeerd verloop, waartoe in niet geringe mate de kookkunst der Asiento-koks bijdroeg.

Prinses Beatrix zal formaties der Kon. Marechaussee inspecteren

's-Gravenhage. — H.K.H. prinses Beatrix zal 3 juli voor het eerst formaties van een wapen inspecteren. Zij zal vergezeld zijn door Z.K.H. de prins der Nederlanden, die het depôt van de koninklijke marechaussee te Apeldoorn zal bezoeken. De commandant zal mede als geschenk voor haar achttiende verjaardag namens het wapen een kleine in goud en diamanten uitgevoerde broche aanbieden.

KLM zet extra Convair-vliegtuigen in

Willemstad. — Morgen in de loop van de dag zullen door de KLM twee extra Convair machines worden ingezet op de lijn Curaçao — Kingston i.v.m. het vervoer van een honderdtal Jamaicaanse emigranten naar Engeland.

Hedenochtend zijn reeds enkele Jamaicanen met de normale lijndienst van de KLM op Curaçao gearriveerd, welke zullen worden ondergebracht in het Parkhotel. De gehele groep zal morgen bij elkaar gebracht worden om gezamenlijk naar Europa te vertrekken.

De tendentieuze berichtgeving over het Koninklijk Gezin

Ned. regering zal voorlopig geen verklaring afleggen

's Gravenhage. — Een hooggeplaatste ambtenaar van de Nederlandse regering heeft meegedeeld, dat de regering voorshands niet van plan is verdere verklaringen af te leggen naar aanleiding van berichten in de buitenlandse pers over H.M. de koningin. De regering behoudt zich echter het recht voor van dit standpunt terug tt komen, indien de omstandigheden zulks vereisen.

Donderdagavond, aldus meldt Reuter, gaf de regering een communiqué uit, waarin de buitenlandse persberichten over een voorgenomen echtscheiding tussen H.M. de koningin en de prins der Nederlanden, werden tegengesproken. Gisteren ontkende de functionaris der regering ook de berichten omtrent een scheiding van het koninklijk paar. Ook voegde hij eraan toe, dat het bezoek van H.K.H. prinses Beatrix aan Italië maanden geleden was beraamd als een beloning voor het met goed gevolg afleggen van haar eindexamen. De berichten, volgens welke het gaande overleg van de koningin met de politieke leiders enigerlei ander doel zou hebben dan ter bespreking van de toestand na de verkiezingen, noemde de functionaris "absoluut belachelijk", aldus Reuter.

Mutaties bij het land

Willemstad. — De heren C. I. Eisden, L. S. Faries en G. A. Pontilius tot **tijdelijk hulpbrievenbesteller op Curaçao.**

Overplaatsing: De heer C. J. van den Brink, hoofdcommies ter Administratie van Financiën, alhier, naar het departement van Onderwijs en Volksontwikkeling.

's Gravenhage. — De voetbalwedstrijd tussen een Haags profteam en de Duitse club Rot Weiss (Essen) eindigde in een 2-1 zege voor de Duitsers. De ruststand was 1-1.

H. Mis voor Surinamers

Willemstad. — Wij herinneren er nogmaals aan, dat morgen in de H. Familiekerk te San Mateo voor de katholieke Surinamers een H. Mis zal worden opgedragen.

Tijdens deze H. Mis, die om 9 uur aanvangt, zal door een koor van Surinamers gezongen worden.

De moties van de Ambtenarenbond

Willemstad. — Op de buitengewone algemene ledenvergadering van de afdeling Curaçao van de Algemene Nederlands Antilliaanse Ambtenarenbond (A.N.A A.B.), op 12 juni 1956 in het Cultureel Centrum te Willemstad N.A. gehouden, werden de volgende moties aangenomen.

1. „De afdeling Curaçao van de A.N.A.A.B. op de 12e juni 1956 in het Cultuurcentrum in buitengewone vergadering, ingevolge artikel 12 van haar Statuten bijeen, verzoekt aan de Regering en de Staten van de Nederlandse Antillen met aanwending van alle wettige middelen te willen voorkomen, dat meer dan tien procent van het Algemeen Pensioenfonds van de Nederlandse Antillen in dit Rijksdeel wordt belegd.

De afdeling heeft het volste vertrouwen, dat de Regering en de Staten met haar van oordeel zijn, dat beleggingen in de Antillen een eigen risico met zich brengen, dat strijdig is met de uiteraard voorzichtige beleggingspolitiek van een pensioenfonds.

De afdeling draagt het bestuur op deze motie aan Regering en Staten mede te delen."

2. „De afdeling Curaçao van de A.N.A.A.B. op de 12e juni 1956 in het Cultuurcentrum in buitengewone vergadering bijeen ingevolge artikel 12 van haar Statuten, heeft na uitvoerige gedachteniswisseling besloten het Bestuur van de afdeling uit te nodigen, ter kennis van de Regering en de Staten van de Nederlandse Antillen en van het College van Commissarissen van het Algemeen Pensioenfonds van de Nederlandse Antillen te brengen, dat:

a. in het verleden het beleid van het College van Commissarissen van het Algemeen Pensioenfonds van de Nederlandse Antillen geen aanleiding heeft gegeven tot twijfel aan het verantwoordelijkheidsgevoel en de werkelijkheidszin van dit College, doch dat de laatste belegging de afdeling bezorgd doet zijn over de huidige ontwikkeling, welke zij ziet als een koerswijziging;

b. de afdeling het noodzakelijk acht, dat de degelijkheid van iedere belegging door ter zake kundigen nauwkeurig wordt onderzocht;

c. de afdeling meent, dat de samenstelling van het College van Commissarissen van dit Pensioenfonds een waarborg moet zijn voor de noodzakelijke deskundigheid;

d. de afdeling met klem verzoekt op korte termijn tenminste twee leden in het College van Comissarissen te benoemen op voordracht van het bestuur van de Algemene Nederlands Antilliaanse Ambtenaren (A.N.A.A.B.)".

Henk Ankone onder-inspecteur

Willemstad. — Naar wij officieel vernamen is de heer Henk H. Ankoné, hoofdagent van Politie alhier, en werkzaam bij de Brandweer op Mundo Nobo, met ingang van vandaag benoemd tot onderinspecteur van Politie. De heer Hoks, die onlangs met pensioen ging, is gisteren officieel met pensioen gegaan, zodat de plaats voor een onderinspecteur openkwam. Wij bieden de onderbrandmeester Ankoné onze hartelijke gelukwensen met deze verdiende benoeming aan.

Uitslag 5e verloting budget-onderzoek

Willemstad. — Hedenmorgen vond ten kantore van de Gezaghebber van het eilandgebied Curaçao de trekking plaats van de 5e verloting onder de deelnemers aan het budgetonderzoek. De navolgende personen wonnen de hoofdprijzen:

1e prijs de heer P. F. Casimiri — Landhuis Habaai (Curaçao) 10 loten der Landsloterij.

2e prijs mevr. S. A. Mercera — Rincon 223 (Bonaire) 5 loten der Landsloterij.

3e prijs de heer I. E. Panneflek — P. L. Pansenstraat 42 (Curaçao) 3 loten der Landsloterij.

4e prijs de heer M. Th. Evertsz. Antriole 184 (Bonaire) 2 loten der Landsloterij.

De Franse muziekprijs "Francois Coupérin" die een waarde heeft van 300.000 franc, is toegekend aan Manuel Rosenthal voor diens gehele Oeuvre.

„Zaak van Collier" houdt Monaco bezig

Monaco. — De nationale raad van Monaco houdt zich op het ogenblik bezig met de „zaak van het collier", waarbij het gaat om een platina collier, armband, ring en broche, versierd met robijnen en diamanten, die de raad voor 37 miljoen franc had willen kopen van een Parijse juwelier, als huwelijksgeschenk voor prinses Gracia.

Deze koop was niet doorgegaan, nadat een deskundige uit Monaco had verklaard, dat de prijs te hoog was. Voor 25 miljoen franc werden toen een andere collier en armband gekocht. Bij de Parijse juwelier was echter reeds 10 miljoen franc gestort voor de aankoop van de eerste collier en volgens geruchten wil deze juwelier het voorschot niet terugbetalen, omdat de koop reeds tot stand gekomen was en omdat reeds hoog commissieloon was betaald aan iemand, die aan de keuze van de eerste juwelen had meegewerkt.

De nationale raad van Monaco moet deze kwestie nu oplossen. Volgens goed ingelichte personen zal dat verre van gemakkelijk zijn.

22e VERGADERING

Caraibische Commissie: „De vruchtbare vereniging van vier naties", vergaderde

Openingswoorden houden belofte in voor de toekomst

Port of Spain. — Monsieur Pierre Malvey, Prefect van Frans Guyana noemde de Caraibische Commissie in zijn welkomstwoorden gericht aan de vertegenwoordigers van de Commissie tijdens de opening van de 22e vergadering „de vruchtbare vereniging van vier naties".

In zijn voor de vergadering gehouden rede gaf de heer Malvey een kort overzicht van de geschiedenis van Frans Guyana en besprak de jongste prestaties en toekomstige plannen. Hij memoreerde de taken, waarvoor het land zich gesteld ziet en de moeilijkheden, waaraan het hoofd geboden zullen moeten worden en voegde daaraan toe:

„Is het nodig te zeggen, dat het juist deze taak en de moeilijkheden daarin opgesloten is, dat Frans Guyana dichter bij de Caraibische Commissie brengt en het land er toe brengt om in het ideaal van regionale samenwerking van Uw organisatie deel te nemen?

Ik maak mij tolk van het Volk en de overheid van Frans Guyana om U welkom te heten, als de vruchtbare vereniging van de vier naties hier vandaag vertegenwoordigd. Ik maak van deze gelegenheid gebruik om hulde te brengen aan H.M. de Koningin der Nederlanden, Hr Britse Majesteit, de President van de Verenigde Staten en de President van de Franse Republiek."

De vergadering werd gepresideerd door monsieur P. Grousset, Mede-Voorzitter van de Franse Sectie, die daarna het woord voerde. Hij gaf uitdrukking aan het genoegen op de vergadering aanwezig te zijn en meer in het bijzonder, omdat het gehouden werd in een Frans land. Monsieur Grousset vervolgde:

„Heden bevinden wij ons aan de ingang van het Zuidamerikaanse Vasteland, in een zeer groot, doch steeds onderbevolkt gebied, waarvan de bijzondere aspecten de vele tegenstellingen weerspiegelen, die de meest markante karakteristieken vormen van het gebied, dat door staatslieden van verschillende landen aan de zorg van de Caraibische Commissie, werd toevertrouwd.

„Wij allen zijn zeer bewust van deze diversiteit om van complexiteit niet te spreken. Maar ook zijn wij ons zeer bewust van de bestaande gemeenschappelijke belangen en vraagstukken en van de vele voordelen, die elk land in het Caraibische gebied kan verkrijgen uit samenwerking met de andere landen op een levendige en concrete wijze.

Het beeld, dat wij derhalve voor ons hebben, is gemeenschappelijke belangen gekoppeld aan opmerkelijke verscheidenheid van factoren, wegens welke de Caraibische Commissie werd opgericht.

Ik zou U allen hier aanwezig in herinnering willen brengen de geest van samenwerking en vriendschap, die het werk van de Caraibische Commissie immer heeft onderscheiden en die altijd een bron van genoegdoening voor mij is geweest sedert ik er bij ben. Zo de Commissie in staats is geweest een kleine, doch positieve bijdrage te leveren voor de ontwikkeling van het gebied als een geheel, moet het ongetwijfeld in niet geringe mate toegeschreven worden aan deze geest, welke ongelukkigerwijs, niet altijd in alle internationale vergaderingen en organisaties gevonden wordt."

Dr H. R. van Houten, Mede-Voorzitter van de Nederlandse Sectie, onderschreef in zijn woorden de geest van vriendschap en wederzijdse samenwerking, die immer onder de Commissie-leden heeft geheerst en vervolgde:

„Ik twijfel er niet aan, dat deze 22e vergadering in dit opzicht niet zal verschillen van voorgaande vergaderingen. Deze vriendschap is altijd de sterkte van de Caraibische Commissie geweest en bij haar intrede in de tiende jaar van haar bestaan, een jaar, die wel kritiek kon zijn voor haar toekomst, zal zij die sterkte nu meer dan ooit nodig hebben.

In de landen, die van de diensten van de Caraibische Commissie gebruik maken, hebben vele belangrijke staatkundige veranderingen zich voltrokken, dan wel staan dergelijke wijzigingen op stapel — deze zullen uiteraard ernstige repercussies hebben op het geraamte van de Commissie. Heden ten dage is er een nieuw begrip van constitutionele verhoudingen en zijn invloed op het werk van de Commissie zal spoedig of later gevoeld worden. Ik ben echter ervan overtuigd, dat, indien, de Commissie de gelegenheid gegeven wordt zich verder te ontwikkelen, haar weldadige werkzaamheden voor het nut van het gebied niet enkel gehandhaafd doch ook verhoogd zullen worden.

De heer N. L. Mayle, waarnemende Britse Mede-Voorzitter, gaf de vergadering een overzicht van de vooruitgang, die tot heden met de Britse West Indische Federatie was gemaakt. De heer Robert McIlvaine, Mede-Voorzitter van de Verenigde Staten, bracht hulde aan de geest van progressiviteit in Frans Guyana, die hij bemerkt had en vergeleek die met de geest van pionieren, die de ontwikkeling van de Verenigde Staten had geholpen.

De heer McIlvaine vervolgde:

„Ik hoop, dat de Caraibische Commissie zal voortgaan als in het verleden naar haar vermogen te helpen in deze ontwikkeling. De samenwerking tussen de Caraibische Commissie en Frans Guyana is een straat met twee richtings verkeer. Moge het gegeven zijn, dat een en ander zo zal blijven met meer wederkerige voordelen voor de rooskleurige toekomst, die ik voor Uw land zie."



WEST-END, CINELANDIA en ROXY, zie advertenties elders in dit blad.

CARIBE
Zat. 18.00 uur „Contaband Spain"; en 20.00 uur: „Prodigal" (Cinemascope)
Zond: 18.00 uur „Topgun"; 20.00 uur „Prodigal".

THEATER ASIENTO
„Romeo & Juliet".
„Illegal".
Geen kinderen beneden de 18 jaar

WAAR HALEN WIJ BENZINE?
Gedurende dit week--end zijn de navolgende gasoline-station geopend:
P. Jansen, Sta. Rosa
P. Frederik, Salinja
D. Cardozo, Hendrikplein
G. C. de Haseth, Sta. Maria
Curacao Motors, St. Helena.
H. J. Scheidelaar, Mundo Nobo.

C.P.N. WACHTDIENST
Vanaf morgen t.m. 17 juni heeft de heer G. Mulder de wacht op de pletterij.

BEGRAFENISVELOVEN.
Dit week-end is de hulpambtenaar, A. H. de Windt, P. L. Jansensstraat 43; Tel: 12256, belast met de afgifte van verloven tot begraven.

Cepim-personalia

Willemstad: Aangekomen van Nederland 4.6.56: G. de Vos; 6.6.56: P. Avis.

Naar Nederland: 4.6.56, O. A. Huybrechts, C. Keereweer, J. H. Dee, E. van der Werf, H. J. Koopmans, W. C. M. Immink, A. de Lange; 5.6.56, A. v. d. Oever, J. Hereweyer, J. E. F. Engelbrecht, F. J. Nieuwenhuis, J. de Vries, G. A. Nadorp, G. Schotanus.

Naar U.S.A.: 4.6.56, J. R. van Daalen.

Frankrijks oudste dichter, de 82-jarige Paul Fort, is in het huwelijk getreden met een vrouw, die hij 40 jaar geleden in een café ontmoette.

Aanvulling Politiekorps

Willemstad. — Ter aanvulling van het Politiekorps op de Nederlandse Antillen en voornamelijk voor diensten, te verrichten op Curaçao, zijn de volgende personen benoemd in dienst van het Land tot aspirant agent van Politie in tijdelijke dienst de heren F. H. van Aanholt, R. W. A. van den Berg, E. J. Betrian, R. M. Bronswinkel, N. E. Calmes, E. P. M. Chatlein, R. P. Gabriela, L. W. Goede, S. A. Goijla, H. E. Kock, M. M. Martis, E. O. Passial, M. M. A. Prens, J. Th. Ch. Rack, F. R. Sulvaran en H. H. Westerhof.

Uit economische overwegingen heeft de Egyptische regering langere reizen naar Europa om andere dan bijzondere gezondheidsredenen verboden. Vorig jaar hebben Egyptische toeristen, die voornamelijk naar Frankrijk, Italië, Zwitserland, Oostenrijk en Griekenland trokken, circa NAf 30 miljoen in het buitenland besteed.

De Duitse Bondsrepubliek, Hongarije en Italië hebben bij de Internationale Arbeidsorganisatie de ratificatiedocumenten van de conventie aangaande gelijke betaling voor gelijk werk aan mannen en vrouwen ingediend. De conventie, die in 1951 was aanvaard, is thans door 14 landen geratificeerd.



De politie in Le Havre, Frankrijk, moest gummiknuppel en traansgasbommen gebruiken om een opgewonden menigte in bedwang te houden, toen deze het vertrek van een trein met dienstplichtigen, bestemd voor Algiers, wilde verhinderen. Vanzelf was de fotograaf er als de kippen bij om een plaatje van het treffen tussen de Politie en de demonstranten te maken.

Het ontstaan en de geschiedenis van Philips te Sittard

Ergens midden in de kneep, die Zuid-Limburg met de rest van ons land verbindt, ligt onder de rook van de mijn Maurits het mooie stadje Sittard, met een aureool van landelijke dorpjes om zich heen. In een der buitenwijken van de stad, Leyenbroek, ligt aan de weg naar Heerlen een imposant, kasteelachtig, door hoge bomen ingesloten gebouw het voormalige Missiehuis van de paters van het H. Hart. Dit gebouw heeft velen onderdak verschaft. De Duitsers hebben er een school gehad. Het is gebruikt door de Amerikanen. Weer later was het een Engels hospitaal. Daarna repattiëringscentrum en ten slotte bivakkeerden er onze eigen stoottroepers. Juist op het moment dat deze dingen vertrekken, stonden de heren Honhof en Koolhaas er voor de deur: Philips kwam erin. Een blind paard kon er geen scade doen Maar niet voor lang. Er werd gebroken, gemetseld, getimmerd en geschilderd door de heer v.d. Bout (Technische Bedrijven), een week lang geschrobd voor de vloeren toonbaar waren......en in een heldere, frisse zaal verschenen de montagetafel van onze radiobuizenfabriek.

Dat was op 17 juni 1946. Met de heren A. J. van Gennip, die in het begin zo'n beetje voor alles moest zorgen, T. Wagt in de opleiding en J. Middel in de produktie, alle drie uit Eindhoven, en vier Limburgse meiskes waarvan Tiny Timmers nog aanwezig is, begon op 24 juni 1946 de montage van de ECH 21. Daarmee was de eerste Philipsvestiging een feit. Zo gemakkelijk als wij het hier neerschrijven was het echter niet. De moeilijkheden begonnen toen pas. Het komende personeel stond volkomen vreemd tegenover het werk. Van een kathode en een anode hadden ze nooit gehoord. Voor ze konden gaan werken moesten ze bij de heer Wagt naar school die hun de eerste begrippen van de montage klassikaal bijbracht. Door ieder een speciale taak op te geven, kon men het werk aan de gang houden. Het Eindhovense drietal werkte dikwijls tot diep in de nacht door, om de uitval na te kijken en voor de volgende dag alles weer in orde te brengen

Met zijn drieën hebben zij een groot aandeel gehad in het op gang brengen van de montage. Zij moesten gereedschappen zelf onderhouden en repareren, en.... strooptochten naar Eindhoven ondernemen om daar met de welwillende hulp van de Eindhovense collega's, stellenrekken, kasten, stoelen, montagetafels, 'n telmachine, lasapparaten, gereedschappen los te weken. Dit was vaak, gezien de Eindhovense materiaalpositie zeer moeilijk, doch de heer Middel heeft zich hierin een meester getoond. 14 augustus was de zaak zover klaar dat het atelier door ir. Tromp kon worden geopend, in tegenwoordigheid van o.a. Deken Haenraets, burgemeester Coenders, ir. Hazeu en de heer Ruibing, voorts vijftig meisjes, allen in gewone jurkjes, en tien jongens. Inmiddels liep het storm van de meisjes die hier wilden komen werken. De heer Toornstra van Personeelzaken (thans personeelchef Doetinchem) kreeg in september en oktober 1946 vijfentwintig meisjes per week binnen. Binnen vijf maanden waren er tweehonderd.

In maart 1947 begon men ook in een vroegere tricotagefabriek in Sittard zelf, waar de montage en afwerking van moderne buizen een aanvang nam. Daar was het afgelopen met de familiesfeer van Leyenbroek, waar ieder een iedereen kende en bij de voornaam noemde, want nu zou Philips Sittard spoedig naar zijn volwassenheid groeien. Daar zouden de buizen in zijn geheel worden vervaardigd en afgewerkt: een volgende fase in het groeiproces. 20 juni 1947 legde dr. A. F. Philips, in bijzijn van ir. Otten en ir. Tromp (met vaardige hand de eerste steen voor de nieuwbouw („Ik heb meer gemetseld", merkte hij toen op), waarop hij 20 augustus 1948 de vlag kon hijsen, ten teken dat de buizenindustrie officieel haar plaats in het Limburgse land had veroverd. Sittard vierde toen juist het zevenhonderdjarig bestaan als stad en de plechtige opening van het atelier in tegenwoordigheid van de Gouverneur Dr. F. J. M. A. Houben en geestelijke en wereldlijke autoriteiten van gemeente en provincie was dan ook een der hoogtepunten van de feestelijkheden. Er was toen reeds zevenhonderd man, personeel.

Op 31 dec. 1951 dertien honderd man, waarvan 900 meisjes. Geleidelijk aan ontwikkelde zich al derde fase de groei van de fabricage van onderdelen: er kwam een glasbewerkingsfabriek voor ballons en glazen plaatstellen (1950), een kathode-fabricage en nikkelbuistrekkerij (1954), de fabricage van mica's, getters en gloeidraden is inmiddels ook reeds ter hand genomen. Hiernaast ontwikkelt zich een Bedrijfsmechanisatie met Constructiebureau, proefafdeling, grote werkplaats, stempelmakerij, waarbij we voorts noemen de JNO- en MNO-opleiding.

En de buizen, die door nijvere meisjeshanden uit ragfijne grotendeels machinaal vervaardigde onderdelen worden samengevoegd, vinden hun bestemming over de gehele wereld.

Heden overleed voorzien van de H. Sacramenten der Stervenden

Mevr. de Weduwe CLARA AUGUSTINA de WINDT geboren Kranwinkel

in de leeftijd van 90 jaar.
De begrafenis vindt plaats op Zondag 17 Juni om half negen vanaf het sterfhuis Langestraat 58, naar de R.K. Begraafplaats aan de Roodeweg.

Curaçao, 16 Juni 1956.

CHARLES J. HENRIQUEZ en familie
EDMUNDO G. de WINDT en familie
CHRISTIAAN WINKEL Ajz en familie
HARRY LIESHOUT en familie
CHARLES J. HENRIQUEZ Jr.-BOSSELAAR
W. S. van MEETEREN-HENRIQUEZ
ANTOINE de WINDT en familie

Een grote harige spin heeft in een winkel in Althofen, in Karinthie (Oostenrijk), paniek gezaaid onder de klanten. De spin, die acht centimeter groot en zeer vergiftigd was, kwam uit een tros bananen afkomstig uit West-Indië. Voordat iemand kon worden gebeten, slaagde de winkelier erin de spin te doden.

Volgens het New Yorkse blad "Daily News" zal koningin Elizabeth van Groot Brittannië uitgenodigd worden om het volgend jaar een officieel bezoek aan de Verenigde Staten te brengen.

Zijn er werkelijk moeilijkheden in Amerika's auto-industrie?

Oorzaken en gevolgen van de stagnatie bij de verkoop en de invloed van geruchten

(Van een bijzondere correspondent)

De ongunstige berichten, welke de laatste tijd uit Amerika tot ons komen omtrent ernstige stagnatie in de verkoop van automobielen, en de daarmede samenhangende maatregelen der fabrieken, als ontslagen aan grote aantallen werklieden, beperking van de produktie en verkorting van de arbeidsweek, doen de vraag rijzen, aan welke oorzaak of oorzaken zulks moet worden toegeschreven. Die vraag is daarom belangrijk, omdat niet kan worden ontkend, dat, wanneer de toestand werkelijk zo ernstig is als de berichten ons willen doen geloven, het economisch leven in Amerika en wellicht ook elders daarvan in niet geringe mate de terugslag zal ondervinden. Want de Amerikaanse automobielindustrie dient men als de belangrijkste van alle industrieën te beschouwen.

Het merkwaardige feit doet zich echter voor, dat de auto-vakbladen in Amerika, dat wil zeggen de bladen, die zijn afgestemd op handel en industrie, lang niet zo pessimistisch zijn als de dagbladen. Weliswaar maken ook zij melding van ontslagen en produktiebeperkingen, maar aan de andere kant laten zij voor stemmen uit bepaalde handelskringen toch ook naar voren komen, dat de soep niet zo heet wordt gegeten als zij wordt opgediend.

Nog merkwaardiger is wat een van die vakbladen heeft medegedeeld over het resultaat van een opinieonderzoek dat werd verricht door een afdeling van Macfadden Publications, welke de weidse naam draagt van Wage Earner Forum, hetgeen zoveel wil zeggen als een onderzoek bij loontrekkers.

Volgens dit onderzoek dan zou een vierde van alle Amerikaanse families waarvan het hoofd in loondienst is van plan zijn in de eerstvolgende twaalf maanden een automobiel te kopen. Zulks betekent dat er in een jaar tijds alleen bij deze kringen meer dan zes miljoen automobielen zouden worden gekocht. Het wil natuurlijk niet zeggen dat dit allemaal nieuwe automobielen zullen zijn. Trouwens ook daarover geeft het onderzoek nauwkeurige cijfers. Van hen die een auto zullen kopen heeft 45.2 procent het oog laten vallen op een nieuwe auto, 27.3 procent op een zo goed als nieuwe auto en 21.8 procent op een tweedehands wagen; de rest had nog geen beslissing genomen omtrent de vraag of het een nieuwer dan wel een gebruikte auto zou worden.

Nu wij toch met getallen werken is het, ook in verband met het brandende vraagstuk wat de automobielmarkt zal gaan doen, ongetwijfeld wel nuttig om aan dit onderzoek nog enige andere gegevens te ontlenen. In vergelijking met de situatie van 1953 zijn er in dit jaar 3.6 miljoen meer families die een auto bezitten en 90.4 procent van alle families hebben een auto tegen 84.8 procent in april 1953. Dat wil zeggen, dat thans 22.5 miljoen loontrekkenden een auto bezitten, of zelfs meer dan een auto; het aantal dat meer dan één auto bezit bedraagt vier miljoen.

Wanneer men boven vermelde gegevens nader beschouwt dan komt men onwillekeurig tot de conclusie dat het wel zo'n vaart niet zal lopen met de moeilijkheden in de automobielindustrie. Want men diene daarbij namelijk ook nog in het oog te houden, dat zij die een zo goed als nieuwe of een tweedehands auto kopen daardoor weer de vraag doen ontstaan naar een nieuwe automobiel bij degene van wie zij zulk een wagen kopen.

In de kringen der Amerikaanse automobielhandelaren overheerst de mening dat er voor de teruggang in de verkopen en daarmede verband houdende maatregelen der verschillende fabrieken als voornaamste oorzaak het slechte weer moet worden aangemerkt. In de geschiedenis heeft men nog nooit met zulk slecht weer te kampen gehad in de laatste maanden als dit jaar het geval is. Men heeft daarom al zijn hoop gevestigd op een verbetering die men in deze maand reeds verwachtte. Sommige handelaars gingen zelfs zover als hun mening uit te spreken dat alleen de zon in staat zou zijn de verkopen weer op een normaal peil terug te brengen.

Vermoedelijk heeft men om de toch al sombere aspecten niet nog donkerder te laten schijnen hier de optimisten aan het woord gelaten want het valt toch niet tegen te spreken, dat er ook nog andere factoren zijn die de verkoop van auto's ongunstig beïnvloeden. Zoals men weet gaan de meeste arbeiders met hun eigen auto naar de fabriek. Wanneer de arbeiders werkloos worden zullen zij geen nieuwe auto kunnen aanschaffen.

De steeds verder doorgevoerde automatisering speelt ongetwijfeld de werkloosheid in de hand. Men heeft dit ook reeds kunnen constateren in Engeland waar de arbeiders in een der grote automobielfabrieken het werk hadden neergelegd omdat zij in de voorgenomen automatisering een ernstige bedreiging van hun lot als werkman zien. In Amerika speelt zich natuurlijk iets dergelijks af.

Een andere, en misschien zelfs wel zeer grote rem op de aanschaffing van automobielen is de beperking op de afbetalingsmogelijkheden. Amerika is nu eenmaal het land bij uitnemendheid voor het kopen op afbetaling. Ten gevolge van bepaalde maatregelen zijn daaraan echter moeilijkheden in de weg gelegd en het is niet uitgesloten dat zulks ook ten aanzien van de automobielaankopen zijn invloed doet gelden.

Rest tenslotte nog een uiterst belangrijk vraagstuk, dat wel eens tevens de belangrijkste factor in dit teruglopen van de verkopen zou kunnen vormen. En dat betreft dan het uitkomen van de nieuwe modellen voor 1957. De automobielfabrieken zijn altijd zeer geheimzinnig omtrent het tijdstip waarop zij hun nieuwe wagens aan het publiek bekend zullen maken. Tot dusverre speelde zulks feitelijk geen rol van betekenis omdat het nieuws zich vooral in de laatste jaren heeft beperkt tot de zogenaamde „face-lifting", hetgeen wil zeggen dat men het front wijzigde en verder door middel van chroomlijsten en uitgebouwde spatschermen e.d. de bestaande typen een ander aanzicht gaf.

Er wordt echter in kringen waarvan men aanneemt dat zij het kunnen weten verklaard dat de meeste merken voor 1957 met werkelijk geheel nieuwe modellen zullen uitkomen. Zoiets maakt de koper al uiterst voorzichtig in zijn voornemen om thans een wagen te kopen die spoedig verouderd zal zijn. En dit wordt nog erger als het juist is wat de Amerikaanse experts hebben gezegd n.l. dat de fabrieken dit jaar veel eerder dan tot dusverre de gewoonte was met haar nieuwe modellen voor de dag zullen komen.

In de afgelopen jaren geschiedde zulks tussen september en december, en zelfs is het wel gebeurd dat 'n fabriek als Studebaker pas in januari met het nieuws verscheen. Als het juist is wat sommige Amerikaanse experts menen te weten dan zouden de nieuwe modellen reeds tussen augustus en november te verwachten zijn, met dien verstande dat de Big Three dat zijn General Motors, Ford en Chrysler hun 1957 modellen al in augustus bekend zouden maken. Weliswaar heeft de president directeur van G. M. kort geleden tegen gesproken dat zijn concern vroeg in dit jaar met de nieuwe modellen zou uitkomen, maar het blijft toch de vraag of het grote publiek — d.w.z. de kopers van een nieuwe wagen — niet meer geloof hecht aan de pertinente bewering omtrent de vroegere verschijning der nieuwe modellen. Dat zou dan tevens een verklaring zijn van het uitblijven van kooporders op de modellen 1956.

ERIC DE NOORMAN: Het offer van Svitjold







33—30. „Uit de kust blijven!" beveelt Svitjold de roerganger. „Zij moeten ons op het land niet kunnen zien." ......

„O, maar dit zijn niet eiland waar Koning Eric gevangen is." zegt Pum Pum" Eiland waar Koning Eric zitten is verder, langs deze eiland, dan zo, dan zo", gebaart hij met zijn handen.

„Zoudt gij de weg daar naar toe terug kunnen vinden?" vraagt Svitjold aan de dwerg. Deze knikt heftig ja.

„Pum Pum nu heel goed weten weg", antwoordt hij gewichtig.

„Goed", zegt Svitjold. „Dan gaan wij nu terug naar de open zee en wachten de nacht af. Daarna wijst gij ons de weg naar het eiland."

Als de landstrook geheel uit hun gezichtsveld verdwenen is, blijven zij in afwachting van het invallen der duisternis rondkruisen. De spanning aan boord stijgt. De tijd van werkloosheid is voorbij, nog deze nacht begint het avontuur. Zelden hebben de mannen zo naar de avond verlangd; het wachten valt hun lang. Eindelijk, eindelijk begint het te schemeren.

Roerloos staat Svitjold op de achtersteven te wachten. Dan, als hij het donker genoeg vindt om de tocht te wagen, geeft hij enkele fluisterende bevelen aan de roerganger. Langzaam zeilt de Drakar terug naar de landstrook die zij overdag zagen. Een eindweegs uit de kust geeft Svitjold bevel het zeil te reven en het anker te werpen. „Wij gaan eerst dit eiland verkennen," zegt hij en hij gaat dan met twee krijgers en Pum Pum in het roeibootje.

Geluidloos, de riemen zijn met lappen omwikkeld, naderen zij de kust. Svitjold kijkt gespannen in de duisternis; er is echter geen levende ziel op het strand te bekennen. Zij volgen de kust een eindweegs tot zij een diepe, door struiken beschutte inham vinden. Hier gaan Svitjold met Pum Pum aan land. „Gij roeit terug", zegt hij gedempt tot de mannen en brengt Jörgen mijn bevel over ons schip in deze baai voor anker te leggen. En druk de mannen op het hart vooral geen leven te maken. Indien wij ontijdig ontdekt worden, valt ons plan in duigen!"

De mannen roeien weg en Svitjold verkent nu met Pum Pum het eiland. Blijkbaar is het onbewoond; zij bereiken althans de andere zijde zonder enig teken van de aanwezigheid van mensen gezien te hebben. Daar blijven zij staan en trachten de een vormloze, donkere massa af in zee.

Opgewonden trekt Pum Pum Svitjold aan zijn mouw: „Dat zijn de eiland waar Koning Eric en Erwin gevangen zijn," fluistert hij.

Amerikaanse chirurgen brengen arts tot leven

In het officiële blad van de Amerikaanse artsenvereniging is een wetenschappelijk verslag verschenen van de wonderbaarlijke wijze, waarop enige chirurgen in een ziekenhuis een huisarts weer tot leven hebben gebracht nadat deze reeds een half uur dood was.

De arts de 65-jarige dr. Albert T. Ransone, „overleed" in juni van het vorig jaar aan een hartaanval, maar heden ten dage behandelt hij desoudanks zijn patiënten en is even gezond als welk ander mens ook, die wel eens een hartaanval heeft gehad.

Dr. Ransone zelf verklaarde over deze merkwaardige herrijzenis uit de dood, dat hij verleden jaar pijn in de hartstreek had en zich naar het Lakeside Hospital liet brengen om een elektrocardiogram te laten maken.

Na in het ziekenhuis onderzocht te zijn, viel dr. Ransone plotseling flauw. Toevallig bevonden de doktoren Elben Weckesser en Frank Barry zich vlakbij de kamer, waar dr. Ransone ingestort was, zij konden echter geen polsslag of ademhaling meer constateren. Onmiddellijk werd hem een zuurstofmasker opgezet, maar Ransone gaf geen enkel teken van leven meer en werd dood verklaard.

Toch begonnen de drie doktoren met een behandeling, waarbij voorzover bekend met succes voor de eerste maal in de medische geschiedenis iemand weer tot leven werd gebracht. Zij openden de borst van dr. Ransone. Hierbij traden geen bloedingen op. Daarna pasten zij hartmassage toe en voerden door een buis zuurstof naar de longen aan. Een enkele maal tijdens deze behandeling slaakte de „dode" een zucht.

Tweemaal werd door de hartspier een zwakke elektrische stroom gevoerd door middel van de zogenaamde Defibrillator of „Heart Squeezer". Het apparaat ontleent zijn naam aan het verschijnsel, dat fibrillatie genoemd wordt ofwel een trilling van de hartspier, waardoor somtijds gedurende operaties de hartfunctie tot stilstand komt.

Het apparaat, dat een zwakke stroom door de hartspier voert om deze opnieuw tot samentrekken te prikkelen, pompt tevens bloed in het hart en zuigt dit er weer uit. Tweemaal werd het apparaat tevergeefs twee seconden ingeschakeld. Men hield echter vol en 30 minuten nadat dr. Ransone instortte en „stierf" verscheen er transpiratie op zijn voorhoofd. Hij begon te ademen en de bloedvaten in zijn borst begonnen te bloeden. De volgende ochtend draaide hij zijn hoofd naar degene, die tot hem sprak. 23 uur na zijn klinische en welhaast officiële „dood" kon dr. Ransone weer spreken....

De drie doktoren schreven in hun verslag over deze merkwaardige herrijzenis uit de dood, dat de doodsfactor dikwijls klein en niet onafwendbaar is. „Het hart wil kloppen en heeft vaak slechts een tweede kans nodig", aldus het verslag, waarin een falend hart vergeleken wordt met een pendule, waarvan de slinger slechts een zachtikje nodig heeft om weer te gaan lopen.

Men houdt er in medische kringen ernstig rekening mee, dat met dr. Ransone's terugkeer uit de feitelijke lichamelijke dood een nieuw tijdperk in de hartchirurgie wordt ingeluid.

Tijdens de behandeling werd op kunstmatige wijze zuurstof naar de hersencellen gevoerd, hetgeen beschadiging van deze cellen voorkwam. Indien de hersenen langer dan vier minuten van zuurstof verstoken blijven treden de eerste beschadigingen van de cellen op.

In de Murray-vallei in Australië heeft men uit kwarts gemaakte gebruiksvoorwerpen, houten en benen speerpunten en dergelijke gevonden, die misschien gegevens kunnen opleveren over nederzettingen van 4.000 jaar geleden, aldus meldt UNESCO.

De tweede "Martin Seamaster", een Amerikaans watervliegtuig met straalmotoren, heeft de eerste proefvlucht volbracht. Het eerste toestel van dit type is het vorig jaar december verongelukt. Dit vliegtuig, dat een snelheid van bijna 1000 km per uur kan bereiken, zou het snelste vliegtuig ter wereld voor aanvallen op geringe hoogte zijn.



In de bergen van het westelijk deel van Cyprus zijn de Engelse troepen een grootscheepse zuiveringsactie begonnen. Men hoopt tijdens deze actie de hand te kunnen leggen op de leider van de Griekse verzetsbeweging. Foto: Door prikkeldraad omgeven en zwaar bewaakt wachten enige verdachten op hun verhoor.

Russische danser van 112 jaar!

Het Sovjet-Russische dagblad "Medetzinski Rabotnik" meldt, dat een speciale commissie van het ministerie van gezondheid, die opdracht had de levensduur van de mens te bestuderen, in de Sovjet-republiek Georgie meer dan 2.000 personen van ouder dan 90 onder aanvoering van een 155-jarige, heeft aangetroffen. Onder hen bevindt zich een rappe danser van 112 jaar, die verleden jaar de eerste prijs voor nationale dansen verwierf, en een zanger. De meeste ouden van dagen zien nog goed en hebben nog een goed gehoor, terwijl hun algemene gezondheidstoestand uitstekend is. Alle honderdjarigen staan onder permanent medisch toezicht en genieten de belangstelling van geleerden, die zich met de levensduur der mensen bezig houden.

De werkgelegenheid in de V.S.

Washington. — In vergelijking met het in augustus 1955 bereikte recordpeil is de werkgelegenheid in de Verenigde Staten met ongeveer een half miljoen arbeidsplaatsen verminderd. Niettemin was het aantal in het arbeidsproces opgenomen personen, met ongeveer 65 miljoen in Mei dit jaar, hoger dan ooit in deze maand het geval was, ondanks de massale ontslagen in de auto-industrie.

Hier een telefoto van de Duitse mannequine Margit Nuenke, die te Stockholm gekozen is tot Miss Europa 1956. Aan de wedstrijd namen meisjes uit 14 landen deel waaronder onze landgenote Rita Schmidt uit Alkmaar.

Gentse studenten nemen wraak

Leuven. — Momenteel vertoeft in Leuven een groep studenten in de sociologie uit Leiden, die een excursie gemaakt heeft naar de Kampen. Zij zijn ondergebracht in het Pauscollege te Leuven, dat onderdak biedt aan ongeveer 160 Belgische studenten. Vannacht zijn de kamers van de Nederlandse studenten door hun Belgische confraters totaal overhoop gehaald uit wraak voor een overval, die Amsterdamse studenten onlangs pleegden op 's Gravesteen te Gent. De matrassen werden in de dakgoot gelegd en de koffers verstopt. Op de kamers waren schoolboeken neergezet, waarop o.a. stond "Gent neemt wraak", ondertekend met "Uilenspiegel".

New York. — Uit een Amerikaans rapport is gebleken, dat vrouwen achter het stuur van een auto minder ongelukken maken dan mannen; ook bleek, dat niet-rokers veiliger rijden dan rokers.

NIEUWS UIT ENGELAND

(Van onze Londense correspondent)

Menig Engels kiezer beschouwt het als een verschijnsel van eenvoudige rechtvaardigheid dat parlement en regering medeslachtoffer zijn van een situatie, voor het ontstaan waarvan zij zelf in grote mate de verantwoordelijkheid dragen, namelijk de ononderbroken prijsinflatie van na de oorlog. Dat neemt niet weg dat lagerhuisleden, althans sommigen hunner, in een vrijwel onhoudbare positie zijn komen te verkeren. Zij hebben zichzelf twee maal sedert de oorlog een salarisverhoging toegekend, ofschoon zij zich er van bewust waren, en nog heden zijn, dat dit groot misnoegen wekte onder het publiek. De eerste verhoging was van zesduizend op tienduizend gulden per jaar. De tweede verhoging evenwel, welke twee jaren geleden werd toegekend, was van andere aard. Een parlementaire commissie had geadviseerd het salaris te verhogen tot vijftienduizend gulden per jaar. De regering durfde dit om electorale redenen niet aan en verleende in plaats daarvan presentiegeld ten bedrage van twintig gulden per zittingsdag, zodat de lagerhuisleden nu een salaris genieten dat in feite neerkomt op twaalfduizend vijfhonderd gulden per jaar. Dit is beslist ontoereikend, tenzij het lagerhuislid beschikt over particulier inkomen, ofwel een toelage ontvangt van een niet-parlementaire groep, zoals de vakverenigingsvertegenwoordigers in het lagerhuis die financiële steun ontvangen van de vakbonden zowel voor hun verkiezingsonkosten als voor aanvulling op hun salaris. Een derde mogelijkheid is natuurlijk een bijverdienste. Veel lagerhuisleden verdienen bij als journalist of advokaat. Naarmate evenwel een lagerhuislid zijn plichten met groter toewijding vervult, wordt het hem moeilijker tijd te vinden voor andere bezigheden. En het leven van een Engels lagerhuislid is veel zwaarder dan bijvoorbeeld van een Nederlands kamerlid. Ieder lagerhuislid vertegenwoordigt een eigen kiesdistrict en ieder kiezer van zijn kiesdistrict heeft het recht, ongeacht zijn eigen politieke kleur, „zijn eigen parlementslid" lastig te vallen met klachten, verzoeken om bemiddeling bij de regering, advies, enzovoort. Dit betekent niet slechts dat lagerhuisleden overstroomd worden met correspondentie welke zij niet onbeantwoord kunnen laten. Het betekent ook dat een lagerhuislid zich beschikbaar moet stellen om groepen van kiezers uit zijn kiesdistrict rond te leiden door de parlementsgebouwen. Het betekent ook dat hij beschikbaar moet zijn voor individuële leden uit zijn kiesdistrict, en vooral uit eigen kiesvereniging, die hem op komen zoeken in Westminster om persoonlijk uiting te geven aan grieven en klachten of om advies te vragen. Het betekent verder ook dat het lagerhuislid zijn kiesdistrict „warm moet houden". Dit betekent geregelde bezoeken aan zijn kiesdistrict, misschien gelegen in Wales of Cornwall, of Schotland of Noord-Ierland. Het betekent geregeld contact onderhouden met zijn plaatselijke partijagent en partij-organisatie. Hij zal voorts herhaaldelijk naar zijn kiesdistrict worden geroepen voor het leiden van een vergadering, voor het houden van redevoeringen, voor het openen van feestelijke bijeenkomsten, fancy fairs en eendere baby-aai-gelegenheden. En er zijn lagerhuisleden, die vrijwel elke vrijdag na het beëindigen van de werkzaamheden van de week naar hun kiesdistrict gaan om er de volgende dag spreekuur te houden voor elke kiezer van hun district, zulks wederom ongeacht hun politieke kleur, die om advies komen vragen, over huisvestingskwesties en dergelijke. Voor dit alles ontvangt het lagerhuislid twaalfduizend vijfhonderd per jaar. (De lange parlementaire vakanties brengen geen uitkomst. Want er wordt geen presentiegeld betaald, en de werkzaamheden binnen het kiesdistrict zijn intenser dan tijdens de zittingsperioden, en verder moeten de parlementsleden deelnemen aan de talrijke buitenlandse bezoeken die groepsgewijze door parlementsleden plegen te worden gebracht aan vrijwel alle landen op 's Heren aarde.)

De onkosten van de Lagerhuisleden variëren. Zij die het geluk hebben vertegenwoordiger te zijn van een Londens district of van een district gelegen binnen gemakkelijk bereik van de hoofdstad hebben het betrekkelijk gemakkelijk. Zij behoeven er niet twee woningen op na te houden en zij behoeven niet veel van hun kostbare tijd te verdoen met heen en weer reizen tussen kiesdistrict en lagerhuis. Maar zelfs deze gelukkigen hebben een minimum aan onkosten, willen zij hun plicht vervullen. Het is vrijwel onmogelijk, gezien de enorme correspondentie, om het te stellen zonder secretariële bijstand, waarvoor het parlementslid zelf moet betalen. Lagerhuisleden zelf schatten de minimum-onkosten voor een parlementslid woonachtig in of bij Londen en vertegenwoordiger van een gemakkelijk bereikbaar kiesdistrict op ruim achtduizend gulden. Indien het parlementslid evenwel vertegenwoordiger is van een district gelegen op grote afstand van de onhandig en onecentraal gelegen hoofdstad, moet hij tijdens de zittingsdagen van het parlement betalen voor zijn verblijfskosten in een hotel en voor al zijn onkosten in de loop van de dag, met inbegrip van de maaltijden. Het aantal zittingsdagen bedraagt per jaar ongeveer honderd vijftien, hetgeen betekent dat het lagerhuislid tijdens de zittingen minstens drieduizend gulden uitgeeft aan verblijfs- en onderhoudskosten in de hoofdstad. Nadat hij al deze onkosten heeft bestreden uit zijn toelage, rest hem derhalve een bedrag van ten hoogste vijftienhonderd gulden waarvan hij nog een gedeelte zal moeten reserveren voor contributies aan alle politieke en niet-politieke verenigingen waarvan hij geacht wordt lid te zijn. Eveneens moet hij zich uit dit bedrag kleden. Wat overblijft moet voldoende zijn om te voorzien in het levensonderhoud van een gezin. Met andere woorden, de positie van de niet-bemiddelde, niet-gesubsidieerde leden van het lagerhuis is financieel geheel onmogelijk (Het is merkwaardig hoe angstvallig zelfs de conservatieven zwijgen over het geheel ondemocratische en onethische stelsel dat het een Engels lagerhuislid mogelijk maakt, een toelage te aanvaarden van een vakvereniging waarvan hij natuurlijk de belangen speciaal geacht wordt te dienen). Toen Graaf Attlee, destijds mijnheer Attlee, in het publiek verklaarde dat hem gevallen bekend waren van lagerhuisleden die aan de rand van het graf stonden, maar het zich financieel niet verantwoorden konden om hun parlementaire arbeid op te geven, sprak hij niet anders dan de waarheid. Sommige lagerhuisleden zijn zo arm dat zij hun werk niet neer kunnen leggen, omdat zij nooit een stuiver hebben kunnen sparen.

Het is natuurlijk gemakkelijk te zeggen dat niemand lagerhuislid behoeft te worden. Maar ofschoon het aantal avonturiers onder politici verschrikkelijk groot is, zijn er toch altijd ook de waarlijk geroepenen. En het is niet minder dan een schande voor het land dat de potentieel beste wetgevers hun werk niet naar behoren kunnen verrichten indien zij niet beschikken over particulier inkomen of een bijverdienste. De toestand is nu wederom zo onhoudbaar geworden dat de Labourfractie besloten heeft om de salarispoes opnieuw een luide bel aan te binden. De opvattingen onder de leden van de fractie variëren. Sommigen wensen domweg een verhoging tot twintigduizend gulden per jaar. Anderen wensen een verhoging tot zestienduizend per jaar mitsgaders een aanzienlijk verhoogd presentiegeld voor het bestrijden van hun onkosten. De laatste keer zijn het een groep Tories geweest die de regering bedreigden met allerlei bloedigheden indien zij te ver ging met geldelijke concessies aan de lagerhuisleden. Er bestaat ook deze keer gevaar dat het protesten zal regenen uit dezelfde hoek. Het verbittert de leden van labour in hoge mate dat de weerstand tegen een redelijke geldelijke beloning komt uit de „geldhoek". En het lijkt dat labour nu een zeer belangrijke les heeft geleerd uit vorige ervaring. Het electoraat stelt het niet op prijs dat de leden van het wetgevend lichaam zichzelf beschermen tegen de nationale kwaal van de inflatie door zichzelf op kosten van het electoraat salarisverhogingen en onkostenrekeningen toe te kennen. Labour overweegt derhalve nu de zaak uit handen te geven aan een niet-parlementaire commissie, waarin onder meer enige zakenlieden zitting zouden moeten nemen. Deze commissie, welke geheel onafhankelijk zou moeten zijn van het lagerhuis, zou een onderzoek moeten instellen naar de onkosten van het lagerhuislidbestaan en vervolgens een redelijk salaris en een redelijke onkostenvergoeding moeten voorstellen.

SCHAT-EILAND

door ROBERT L. STEVENSON

(Vertaald door Yge Foppema)

50

Mijn eerste gevoel was er een van wanhoop, maar mijn tweede was vreugde. Weer draaide de schoener tot hij dwars voor me lag; hij draaide verder en de voorsteven kwam steeds dichter bij me. De helft, tweederde, driekwart van de afstand die ons aanvankelijk had gescheiden, was al afgelegd. Ik kon het bruisende schuim aan de voorsteven zien. Van mijn lage plaats in het bootje leek het schip ontzaglijk hoog. En ineens begreep ik het. Ik had bijna geen tijd om te handelen en mijn leven te redden. Terwijl ik op de top van een golf dreef, boog de schoener zich over de volgende. De boegspriet was vlak boven mijn hoofd. Ik vloog overeind en sprong, waarbij ik het bootje van Ben Gunn onder water drukte. Met één hand greep ik de kluiverboom, mijn voet vond steun tussen het stag en de bras en terwijl ik me daar hijgend aan vastklampte, hoorde ik onder me een doffe klap die me bewees dat de schoener het bootje had overvaren en dat ik aan boord van de Hispaniola was, zonder middel om er weer af te komen.

HOOFDSTUK XXV.

Ik haal de zeeroversvlag neer.

Nauwelijks zat ik goed en wel op de boegspriet, of de jager klapperde en viel aan de ander kant bol met een knal als een kanonschot. Door de tegengestelde druk trilde de schoener tot in zijn kiel, maar de andere zeilen bleven vol staan en het volgend ogenblik sloeg de jager terug en bleef slap hangen. Het had niet veel gescheeld of ik was door de schok in zee gevallen; daarom verloor ik geen tijd meer, maar kroop over de boegspriet naar het voordek, waar ik met de handen naar voren neerkwam.

Ik stond aan de lijzijde van het volkslogies en het grootzeil, dat nog altijd bol stond, verborg een deel van het achterdek voor mijn oog. Er was geen sterveling te zien. Het dek, dat blijkbaar sinds het begin van de muiterij niet gezwabberd was, droeg de sporen van veel voetstappen, en een lege fles waarvan de hals was afgeslagen, rólde als een levend ding langs de verschansing. Eensklaps kwam de Hispaniola recht in de wind te liggen. De kluivers achter me kraakten luid, het roer sloeg met een klap om, het hele schip deinde en trilde om iemand zeeziek te maken, en op hetzelfde ogenblik zwaaide de grootzeilboom binnenboord — het zeil kreunde in de blokken — en ik kon de lijzijde van het achterdek overzien.

En jawel, daar waren de beide wachtslui; die met de rode muts lag op zijn rug, zo stijf als een handspaak, met zijn armen uitgestrekt als een kruislievenheer en zijn tanden zichtbaar tussen zijn geopende lippen; Israël Hands zat tegen de verschansing geleund met zijn kin op zijn borst, zijn handen lagen met de palmen naar boven voor hem op het dek en zijn gezicht was onder het bruin van zijn huid zo bleek als een vetkaars.

Een poosje bleef het schip steigeren en zwaaien als een kwaadaardig paard, de zeilen vielen nu eens naar de ene, dan weer naar de andere kant bol en de giek zwaaide heen en weer tot de mast kraakte onder de druk. Af en toe sproeide er een lichte regen van buiswater over de verschansing of sloeg de boeg met een dreunende slag op een aankomende golf — zoveel meer had het groot getuigde schip van de wind en de golven te verduren dan het zelfgemaakte scheef gebouwde bootje dat nu op de bodem van de zee lag. Telkens als de schoener een schuiver maakte, gleed de man met de rode muts een eindje over het dek, maar — en dat was griezelig om aan te zien — die ruwe behandeling veranderde niets aan zijn houding, noch aan de starre grijns waarmee hij zijn tanden liet zien.

Bij elke schuiver scheen ook Hands steeds meer weg te zakken op het dek; zijn voeten gleden weg en zijn hele lichaam helde meer en meer naar de achtersteven over, zodat zijn gezicht steeds meer van me afgekeerd werd; ten slotte zag ik alleen nog maar een oor en een plukje van zijn ene bakkebaard.

Intussen merkte ik op, dat rondom beide figuren het dek donkere bloedvlekken vertoonde, en ik was er nu wel van overtuigd, dat ze in hun dronken woede elkaar hadden vermoord. Terwijl ik zo stond te kijken en me afvroeg wat er wel gebeurd kon zijn, kwam er een rustig ogenblik, het schip lag stil en Israël Hands wendde zich met een dof gekreun half om en hees zich weer in de houding waarin ik hém het eerst had gezien. Zijn kreunen, dat bewees hoeveel pijn hij had en hoe ontzettend zwak hij was, en de wijze waarop zijn onderkaak neerhing, vervulden me met medelijden, maar toen ik me weer herinnerde wat ik allemaal had gehoord terwijl ik in het appelvat zat, liet alle deernis me in de steek.

Ik liep door naar achteren tot aan de grote mast. „Present aan boord Hands", zei ik ironisch.

Hij draaide lodderig met zijn ogen, maar was te ver heen om enige verbazing te laten merken. Hij kon slechts één woord uitbrengen: „Brandemoris!"

Het leek me toe, dat er niet veel tijd te verliezen was, en ik spoedde me achteruit, dook juist op tijd voor de zeilboom die weer over het dek zwaaide en klom de trap af naar de kajuit. Daar was het een chaos zoals men zich moeilijk kan voorstellen. Alle kasten en kisten waren opengebroken toen de muiters de kaart zochten. Ze hadden hier zitten drinken of overleggen nadat ze door de moerassen om hun kamp hadden gebaggerd, en de modder lag dik op de vloer. Op de schotten, helder wit geschilderd en met gouden biezen afgezet, stonden talloze afdrukken van vuile handen. Tientallen lege flessen rolden rinkelend van de ene hoek naar de andere bij elke beweging van het schip. Een studieboek van de dokter lag open op tafel met de helft van de bladen er uit gescheurd, waarschijnlijk om er de pijp mee aan te steken. En te midden van deze verwarring wierp de lamp nog altijd een rokerig schijnsel door een bruin bewalmd glas.

Ik ging naar de bottelarij: alle vaten waren verdwenen en van de flessen waren er verbijsterend veel leeggedronken en weggegooid. Het kon niet anders, of van het begin van de muiterij af was er geen man meer een ogenblik nuchter geweest.

(Wordt vervolgd)

MOOI EN MAL DOOR ELKAAR

AMSTERDAM zet een bizarre feestneus op

Bonte kolder op het Leidseplein

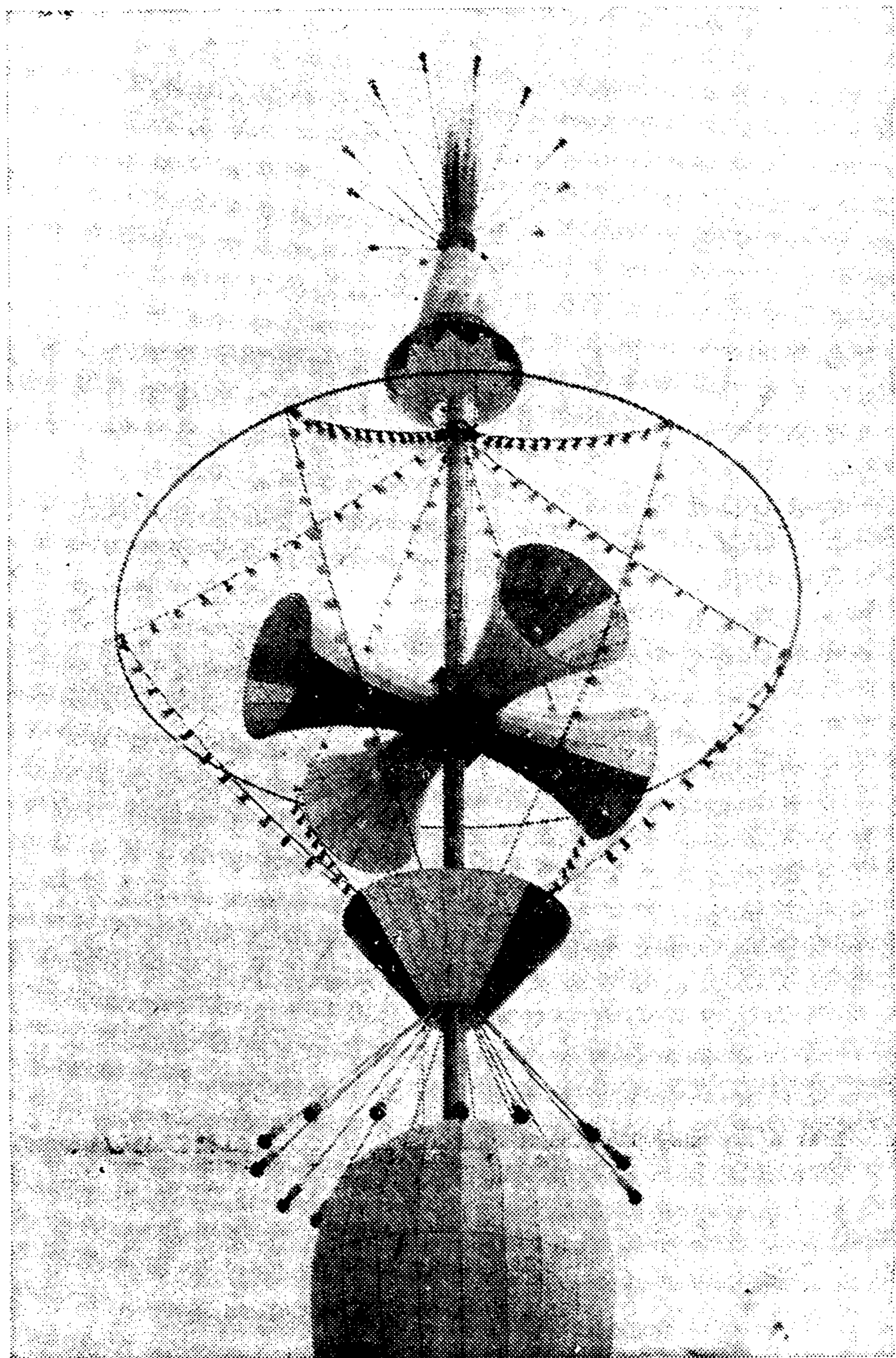
(Van een verslaggever in Nederland)

Reeds vijf jaren lang voteert de Amsterdamse raad bij het naderen van de zomer een krediet van enkele tonnen, om de stadsversierders en -verlichters in de gelegenheid te stellen het schoons van de oude stad voor de toeristen ook na zonsondergang aantrekkelijk te maken. Elk jaar zijn de ambtenaren vlijtiger aan het werk gegaan en elk jaar waren de meningen over het resultaat verdeeld. De traditionele lampjes langs de grachten vonden wel genade en ook het zachte strijklicht langs de oude torens had vele bewonderaars, maar de provinciale lichtpyloontjes op het Leidseplein en de bonte lichtuitspattingen in het Vondelpark kregen alle gevoelige stadsminnaars tegen zich. Al dat rood en blauw en paars in het waardige stadspark was hun te veel ineens. Daarom heeft men het dit jaar eens anders geprobeerd. De raad heeft zonder morren weer 3½ ton op tafel gelegd met de conditie, dat de auguren van de Kunstraad ditmaal in alle plannen een woordje mee zouden mogen spreken. Hetgeen zij met bijzonder veel genoegen hebben gedaan.

Een al te bont effect is hier en daar uit het rijke bouquet van mogelijkheden geknipt. De zuiltjes zijn verdwenen, de lampjes van de grachten branden op halve kracht, het Vondelpark heeft zijn kermisallure afgelegd. Maar in ruil voor deze concessies zijn de kunstberaders nu zelf aan het denken gegaan. En wat uit hun produktieve brein is gekomen moet zelfs de abstractie minnende heer Sandberg van het Stedelijk Museum weldadig hebben aangedaan. Met stijgende verwondering hebben de Amsterdammers de afgelopen weken de ene mast na de andere aan het Leidseplein omhoog zien gaan. Kleurige masten die een allerzonderlingste collectie reuzendobbers, reuzengarenklossen, lichtkronen, vuurwerkfantasieën, paaseieren en diademen torsen. Een losbandige feestroes in bonte kleuren, die uit de fantasie van Jan Bons werkelijkheid is geworden. Nog niet tevreden met deze zomerse kerstbomenweelde heeft de commissie Jan Visser aan het werk gezet om in het Leidsebosje zijn visie te geven op stadsfeestelijkheden.

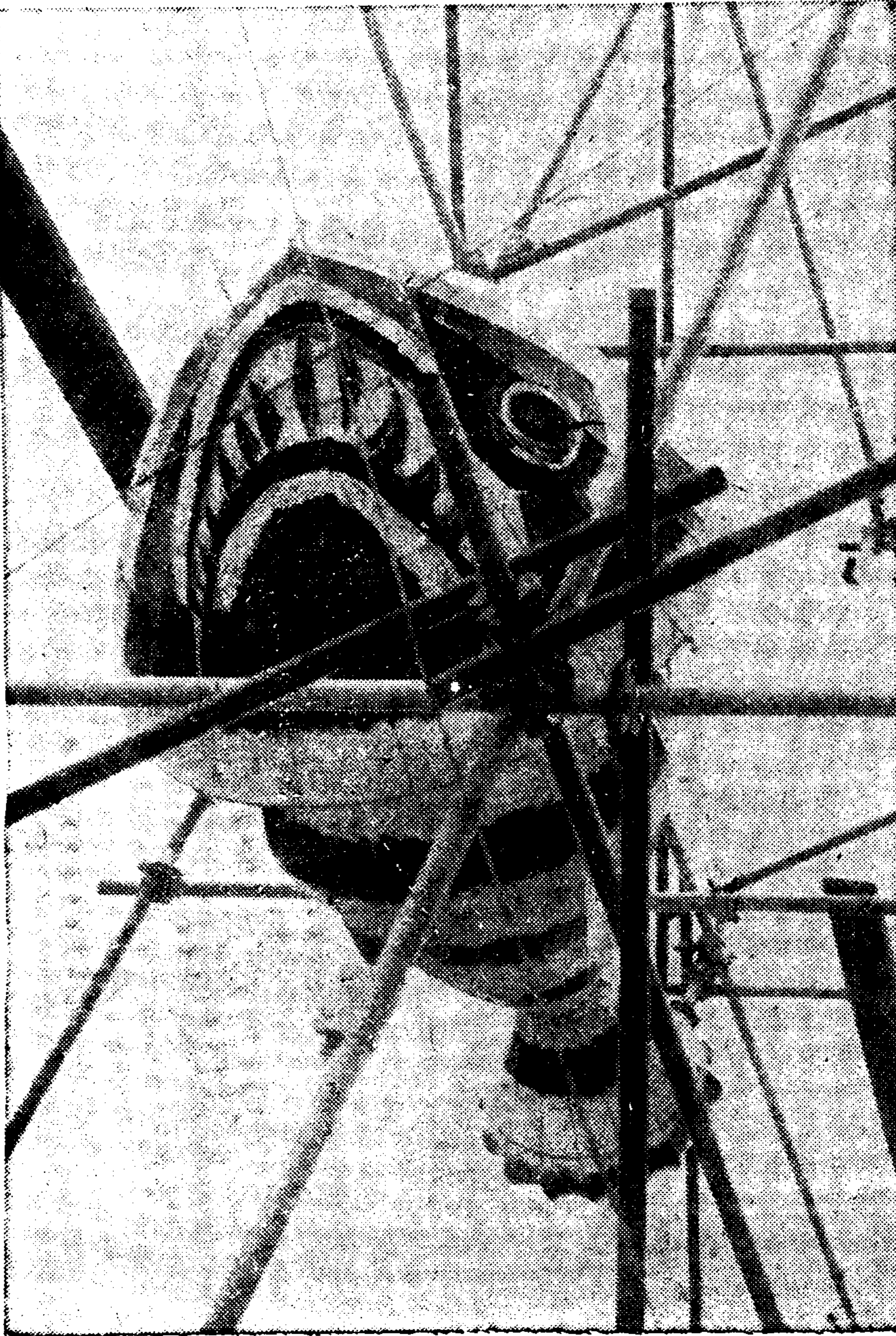
Hij heeft dat wat bizar gedaan, want de wankele opeenstapeling van grote conservenblikken, die daar de „wordende materie" verzinnebeeldt, heeft bij de Amsterdammers al de naam verworven van „de atoomzuil".

Jan Bons heeft temidden van zijn surrealistische seinmasten in het plantsoen tegenover de Stadsschouwburg nog een soort semafoor - voor de Amsterdammers een „apekooi" - opgericht, waarin voor de verschrikte blik van de Holland Festival-bezoekers een collectie enorme beschilderde diepzeevissen is opgehangen. De vreeswekkende smoeltjes, die op de bolle vislijven zijn geschilderd, zullen daar maandenlang blijven grijnzen en, eerlijk gezegd, hebben wij daar wel vrede mee. Want al zegt de stadsminnaar alweer dat het Leidseplein als centrum van cultuur en luchtvaart, zulke practical jokes niet verdraagt, wij zijn het ditmaal helemaal met de Kunstraad eens. Niemand begrijpt wat het voorstelt, maar ieder, die over het Plein flaneert, komt door al die kleuren in een lichtelijk baldadige en overmoedige stemming. En dat hoort bij het Plein en bij de zomer.



Jan Bons heeft aan het Leidseplein twaalf versieringsmasten geplant, die de Amsterdammers met verbazing heeft vervuld. Elke mast is behangen met de zonderlingste voorwerpen, waarin men met enige fantasie dobbers, luidsprekers, kronen en tonnen kan herkennen. Het is allemaal „goed gek", zoals men in de Schouwburg zegt.

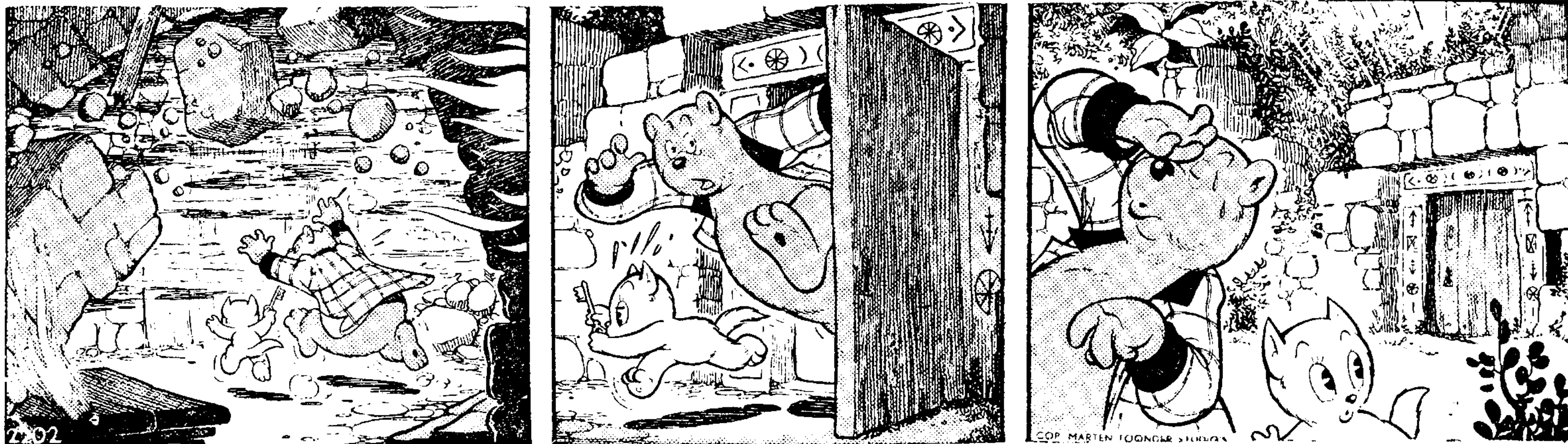
Een rij grijnzende vissen is in een groot net opgehangen tegenover de Stadsschouwburg als baldadige bijdrage van de stadsversierders aan de culturele ernst van het Holland Festival.



Het Rembrandtplein, dat een beetje een stiefkind wordt naast het florerende Leidseplein, heeft ook zijn deel van het krediet gekregen. Alleen heeft Rembrandts glimmende aanwezigheid de ervaren sierkunstenaar C. Feltkamp daar enigszins aan banden gelegd. Hij heeft zich bepaald tot een soort ornamenten, die herinneren aan spattende vuurpijlen. Zij staan daar als enorme speldenkussens aan de voet van 's meesters beeld, wachtend op de kritiek van de nieuwsgierige Amsterdammers. Het is echter niet alleen feestelijke kolder, die de kunstraad deze zomer aan de boeren- en buitenlui aanbiedt. Zo zijn er ook heel fijne trekjes in de baan van 10 km. stadsversiering. Een prachtige belichting van het Damrak te water en van de mooie Prins Hendrikkade over de volle lengte van het Oosterdok een „decoratieve versiering" van het alleen 's nachts levende Thorbeckeplein licht op de torens en lampenbanen langs de grachten en de bloemenmarkt aan het Singel. En als extra attractie ter ere van Rembrandt: verlichting van de Westerkerk van binnen uit. Hier en daar heeft men enkele kilometers masten met sierlijke lampen geplaatst, die onweerstaanbaar aan de ouderwetse bloemenlampjes van voor 1914 doen denken en boven het Koningsplein heeft men grote artistieke lampions gehangen, die de tramconducteur tevreden als „oude lampekappen" signaleerde.

Voor iedereen is Amsterdam deze zomer dus een attractie rijker. Een mengsel van „mooi en mal", bekwaam geserveerd door serieuze en zotte lieden ter meerdere eer en glorie van de stad, die geen sieraden behoeft om onweerstaanbaar te zijn.

TOM POES: Heer Bommel gaat vereeuwen



2202 — Met bevende vingers viste heer Bommel zijn jas tussen de goudstukken uit, terwijl Tom Poes de sleutel greep. Boven hun hoofden stortte een van de torens met donderende geweld in elkaar en een regen van vlammend houtwerk kwam knetterend omlaag. Het gejoel van de muitende soldeniers drong vaagjes in de kelder door.

„We kunnen het misschien net halen!" hijgde Tom Poes.

„Het is jammer van al deze munten", zei heer Ollie een beetje spijtig. „Niet, dat geld een rol speelt, maar het is evengoed jammer om dit allemaal zo achter te laten, als je begrijpt wat ik bedoel."

„Kom!" riep Tom Poes, zijn vriend meetrekkend. „Direct zakt het hele kasteel in elkaar. Iedereen schijnt al gevlucht te zijn. Het geheime deurtje is dáár!"

Heer Bommel rende achter zijn jonge vriend aan. Het verlaten kasteel vol onheilspellende geluiden begon hem nu toch erg op de zenuwen te werken, zodat hij met verwrongen trekken van het ene been op het andere sprong toen Tom Poes de sleutel in het slot stak en hem moeizaam en knersend omdraaide. ......

„Het werkt!" riep Tom Poes opgelucht. „Die tovenaar had gelijk! Deze keer lukt het, kijk maar!"

Heer Bommel zag de deur openzwaaien en hij slaakte een zucht van verlichting. Boven hem kraakte het en een van de muren scheurde plotseling van boven naar beneden. Met een kreet sprong hij achter Tom Poes aan naar buiten toen het gewelf in begon te zakken en nu stond hij plotseling weer in het woud. Met een groot gevoel van opluchting keek hij naar de takken die rustig in de wind bewogen, terwijl naast hem achter het dicht gegooide deurtje een vreemd en ver verwijderd geraas opklonk. Dat was het geluid waarmee het trotse kasteel vele eeuwen geleden in elkaar stortte...

Amerikaanse jongen biedt Eisenhower eigen uitvinding aan

De 16-jarige Amerikaanse schooljongen Gerald Mills heeft president Eisenhower een door hem uitgevonden toestel aangeboden, dat het mogelijk moet maken om, door op twee knoppen te drukken, na te gaan, of een genomen beslissing juist was. Door het drukken op de knoppen gaat het toestel werken en worden alle bijzonderheden van het besluit geregistreerd, waarna uit de einduitkomst blijkt, of dit al dan niet juist was.

"Dat is prachtig, nu heb ik tweemaal zoveel tijd om golf te spelen", luidde het commentaar van de president op het hem aangeboden geschenk.

Interessante tentoonstelling in New York

Te Manhatten Centre, in New York wordt van 18 tot 23 juni een tentoonstelling gehouden voor vermeerdering van reizen, handel en investering in de Caraibische landen.

Deze tentoonstelling wordt geauspicieerd door Miss U.S. Pageant Inc". waarvan de voorzitter, het lid van het Congres Adam Clayton Powell Jr. reeds uitnodigingen heeft verzonden naar Barbados, Brits Guyana, Brits Honduras, Cuba, de Dominikaanse Republiek, Frans West Indië, Haiti, Jamaica, de Britse Benedenwindse en Bovenwindse eilanden, Nederlandse Antillen, Puerto Rico, Trinidad en Tobago en de Maagden eilanden. (Miss U.S. Pageant Inc.).

Expresident Truman van de V.S., die een bezoek aan Europa brengt, heeft in Salzburg een sonate van Mozart gespeeld op een piano, die eens door de componist zelf is gebruikt.

In het Brits Caraibisch gebied

FEDERALE verkiezingen in 1958; Brits Guyana en Honduras als leden welkom

Port of Spain. — Verkiezingen voor de Federale regering van het Brits Caraibische gebied zullen begin 1958 gehouden worden, aldus de heer N. L. Mayle, waarnemend Britse Mede-Voorzitter van de Caraibische Commissie op een Commissievergadering in Cayenne.

De heer Mayle zeide: „Thans zijn wij bezig de constitutionele en administratieve regelingen voor de Federatie uit te werken; de eerste verkiezingen zullen bgin 1958 gehouden worden."

1958, zo zeide de heer Mayle, zal een mijpaal zijn in de constitutionele geschiedenis van de Brits Caraibische landen, die, door de Federatie, het laatste deel van hun reis naar autonomie binnen het Britse Gemenebest zullen aanvaarden.

Hij vervolgde:

„Brits Guyana en Brits Honduras worden nauwkeurig op de hoogte gehouden van alle regelingen en zullen, naar ik vertrouw, gaarne welkom geheten worden in de Federatie, mochten zij besluiten toe te treden."

Hij zeide, dat intussen de vergadering van de Commissie weer eens gelegenheid bood om persoonlijke contacten uit te breiden, die dezer dagen zo belangrijk zijn bij het voeren van onderhandelingen en om als tussen vrienden en buren aangelegenheden van gemeenschappelijk belang te bespreken.

Op zoek naar pseudo-Tanco

Montevideo. — De politie van Montevideo tracht de man op te sporen, die gisteren zich onder de naam generaal Raul Tanco in een hotel in Montevideo liet inschrijven. De echte generaal Tanco bevond zich toen, als gemeld, in de ambassade van Haiti te Buenos Aires. De Uruguese dagbladen hebben hun verontwaardiging uitgesproken over deze daad, die zij beschouwen als een Peronistische manoeuvre, welke ten doel had de onderbevelhebber van de jongste Argentijnse opstand te helpen.

Orgelweek te Neurnberg

In Neurnberg wordt van zestien tot 24 juni een internationale orgelweek gehouden, waarin de volgende organisaten zullen optreden: prof. Fernando Germani (Rome), Gaston Litaize (Parijs), John Webster (Oxford). Helmut Walcha (Frankfort) en Friedrich Högner (Muenchen). Er is een prijsvraag uitgeschreven voor een kantate en een orgelpartita.

Legende van Hitler dood?

Columbus. — „De legende van Hitler en zijn Nazi's is morsdood in de Westduitse federale republiek", aldus heeft de Amerikaanse ambassadeur te Bonn, dr James Conant, te Columbis, in de Amerikaanse staat Ohio, in een toespraak tot de Amerikaanse vereniging voor scheikunde verklaard.

Hij voegde hieraan toe: „De geest in West-Duitsland is die van een volk, dat de tirannie en het geweld van het Nazi-bewind heeft verworpen".

Omtrent de nieuwe Westduitse strijdkrachten zei hij: „Alle politieke partijen zien erop toe, dat deze geen „staat in de staat" worden".

In Cairo is een nieuw blad "Al Shaab" (Het Volk) verschenen. Hoofdredacteur is majoor Salah Salem, de voormalige minister van voorlichting, die vorig jaar uit de regering trad.

De strijdkrachten der communistische landen

Philadelphia. — „De communistische staten hebben meer dan acht miljoen man onder de wapenen. Het communistische Chinese leger is 2½ miljoen man sterk", aldus verklaarde de Amerikaanse minister voor het leger, Wilber Brucker, in een toespraak ter gelegenheid van de viering van de „Dag van de vlag". Hij zei voorts, dat het grootste gedeelte van de communistische strijdkrachten ondergebracht zijn in 405 „goed geoefende divisies, die onmiddellijk tot actie kunnen overgaan".

EERHERSTEL voor Taylor

Geen uitvinder van een jaagsysteem, maar een vriend van de arbeiders

Op 20 maart was het honderd jaar geleden, dat Frederick Winslow Taylor — in zijn grafschrift genoemd „father of scientific management" — te Philadelphia geboren werd. Mogen de bedrijfseconomen in hem dan de vader van het wetenschappelijk bedrijfsbeheer zien, in de kringen van de arbeiders wordt hij anders gewaardeerd. Nu hebben zij hem misschien vergeten, maar vóór de eerste wereldoorlog werd hij verfoeid als de uitvinder van een onmenselijk uitbuitingssysteem. Een eerherstel van deze hoogbegaafde, vindingrijke en volhardende, sociaal-voelende figuur is dus niet overbodig. Daarom mag het boek van Dr. Ir. M. G. Ydo — bekend door zijn dissertatie „Plezier in het werk" — inderdaad met plezier begroet worden. Men kan daarin lezen, dat Fred Taylor met al zijn krachten getracht heeft de arbeiders plezier in hun werk bij te brengen, een streven dat in de ogen van de ondernemers van 70 jaar terug even overbodig als hopeloos was.

De auteur Ydo maakt ons in zijn boek „Taylor. Over het karakter van chefs en ondergeschikten" duidelijk, dat Taylor niet alleen maar de propagandist van het harde werken is geweest. Taylor wilde ook dat er met verstand gewerkt werd. Hij is de eerste geweest, die zich met de menselijke factor in het bedrijfsleven — nu een bijna doodgepraat onderwerp — bezig hield, in zijn tijd iets ongehoords voor een fabriekschef. Taylor dacht hoogst modern. Hij zag de opvoering van de arbeidsprestatie niet als doel op zichzelf. Deze was voor hem een middel om de mens meer arbeidsvreugde, een beter materieel bestaan, en bovendien een bepaalde karaktervorming bij te brengen. Het was dus de ontplooiing van de mens zelf waar het Taylor om te doen was.



FREDERICK WINSLOW TAYLOR

Dat een hogere arbeidsprestatie daarmee gepaard ging was voor hem wel een zeer belangrijke, maar toch nevengeschikte factor. Men heeft de door hem uitgedachte technieken echter zo misbruikt, dat de arbeiders daardoor nog erger dan vroeger in de verdrukking kwamen. Een van zijn uitvindingen was het systeem van de z.g. „gemeten tarieven". In de grote fabrieken werd in zijn tijd veelal op stukloon gewerkt. De tarieven werden echter door de bazen op het gevoel, dus geheel willekeurig, vastgesteld. Taylor bedacht nu arbeidsmethoden waardoor de arbeiders een hogere dagproduktie konden bereiken. Maar toen dan bleek, dat de arbeiders met die tarieven boven het gewone dagloon uit kwamen, werden de tarieven door de bazen eenvoudig verlaagd, „gesneden". Taylor had gewild, dat de tarieven door accurate tijdstudies werden vastgesteld en dan ook niet gesneden mochten worden. Maar om zoiets te bereiken was er eerst een grondige wijziging van de menselijke verhoudingen noodzakelijk.

Fred Taylor, zelf uit een intellectueel, puriteins en welgesteld milieu afkomstig, werd door zijn strenge vader op zijn 18e jaar in een kleine pompenfabriek geplaatst, daar was hij eerst model-maker, later draaier. Deze ervaring is voor de jonge technicus onschatbaar gebleken. Hij leerde er van dichtbij arbeidsverhoudingen kennen, waar de gegoede mensen van zijn tijd geen begrip van hadden. Het was een feit, dat de arbeider van die tijd niet graag harder werkte dan nodig was om zich in zijn job te handhaven; van enig besef van belanghebbende te zijn bij het grotere geheel was bij hem geen sprake; maar hoe kwam dat? Waarom bepaalde hij zich tot lijntrekken, de boot afhouden, „natural soldiering" zoals Taylor het noemde?

Wanneer er volgens een vast loon of daggeld werd gewerkt, werden de mensen ingedeeld in enkele klassen, en werden zij niet beloond overeenkomstig hun individuele capaciteiten, maar naar de klasse waarin zij waren geplaatst. De betere, ijverige arbeiders zagen er daardoor geen brood in om zich bijzonder in te spannen; zij werden daarin zelf moedwillig belemmerd door de luiere elementen. En hierin bracht het systeem van stuklonen geen verbetering, want de bazen, die zelf ook arbeiders geweest waren, werden door hun patroons op de vingers getikt wanneer sommige arbeiders te veel werk afleverden en daardoor boven het daggemiddelde uitkwamen. De arbeiders waarschuwden elkaar om niet korter dan een bepaalde tijd over een werkstuk te doen, omdat anders de stukgelden werden gesneden.

Niettemin leerde Taylor zo de persoon van de arbeider kennen en waarderen. Hij zag de slechte invloed die de groep op deze uitoefende, maar ook de enorme tekortkomingen van de leiding, die geen oog had voor de vaak hopeloze arbeidstoestanden en alleen bedacht was op het drukken van de lonen. Nadat hij 4 jaren lang 10 uur per dag had gewerkt zonder een cent te verdienen werd Taylor op zijn 22ste jaar aangesteld als ploegbaas bij de Midvale Steel Works. Dat was toen een der modernste fabrieken van Amerika; toch waren de gebouwen zo donker, dat voortdurend bij kunstlicht moest worden gewerkt. Daarvoor gebruikte men petroleumlampen die de ruimten vulden met een rosse gloed en veel vieze stank. Iets anders dat Taylor evenzeer met schrik vervulde was het enorme drankgebruik van de arbeiders. Elke dag werd tegen de middag een grote wagen vol bier en whiskey in de werkplaats gereden en vloog iedereen daar op af. Taylor zag de grote schade die de mannen zichzelf, maar ook het bedrijf daarmee toebrachten; er werd maar een derde gepresteerd van wat mogelijk was, en de dure machines brachten niet in de verte hun rente op. Van de strijd die Taylor begon te voeren tegen deze ongelukkige toestanden, tegen de onwil van de arbeiders en het baatzuchtige conservatisme van de ondernemers, verhaalt dr. Ydo uitvoerig en het is bijzonder spannende lectuur.

Eerst de werkers, dan het werk

Nu vraagt men zich af, hoe is het mogelijk geworden, dat de man, die allereerst oog had voor de belangen van de mens in het werk, later is uitgekreten als de kampioen der uitbuiters? Het antwoord kan zijn: omdat men het accent in zijn redeneringen verlegd heeft. Taylors grondstelling was en bleef steeds: de leiding moet allereerst leiding geven aan de werkers, daarna pas aan het werk. Maar hij heeft die stelling nergens expliciet onder woorden gebracht. Hij heeft integendeel sterk de nadruk gelegd op de technieken van het leiding geven, omdat in de tijd dat hij zijn pre-adviezen hield de leiders van de bedrijven zich nog niet bewust waren van het feit, dat voor het leiding geven bepaalde technieken nodig zijn, die men kan leren. (Ydo, pag. 198).

De bedrijven groeiden in die tijd snel en de economische problemen stapelden zich op. Men was verheugd in de ideeën van Taylor middelen te vinden om de produktie goedkoper te maken. Voor de sociale aspecten daarvan, waar het Taylor om begonnen was, had men geen oog. Zo werd hij tegen wil en dank de grondlegger van de rationalisatie, van de „onpersoonlijke" wijze van leiding geven, waardoor de arbeiders zich als nummers behandeld voelden. Het was dus de enorme ontwikkeling van de bedrijfseconomie die de mensen er toe bracht het wezen van Taylors denkbeelden, zijn sociale filosofie, te verwarren met de techniek daarvan, het mechanisme van het leiding geven. En toen Taylor op zijn 60ste jaar stierf was het hem, ondanks grote incidentele successen, niet gelukt om dit misverstand uit te roeien.

De mens Taylor was een gemarkeerde persoonlijkheid. Hij was principieel geheelonthouder, rookte niet en dronk nooit koffie of thee. Hij ging graag en veel met arbeiders om en wilde hun taal verstaan. In het gesprek met geestverwanten was hij geestig en ad rem, maar nooit ruw; hij haatte alle vulgariteit. In zijn gedrag was hij zeer verstandelijk bepaald; als jongen van 16 jaar onderzocht hij al met welke grootte van pas hij het verst kon lopen; golf speelde hij op wetenschappelijke wijze. Hij was een goed spreker, maar een moeizaam schrijver. In het persoonlijke contact bereikte hij de meeste successen. Zijn werkkracht en doorzettingsvermogen waren enorm.

Het boek van dr. Ydo is met grote kennis van zaken en enthousiasme geschreven. Het laatste heeft hem wel eens verleid tot herhalingen, en vooral tot een wat onoverzichtelijke opzet. Zijn uiteenzettingen over de psychologie van de bedrijfsverhoudingen zijn weinig systematisch en gaan niet van een duidelijke leidraad uit. Maar Ydo's bedoeling is kennelijk niet geweest om zijn onderwerp karakterologisch uit te diepen. De stijl is eenvoudig en direct, nergens hoogdravend. Het werk is als geheel een belangrijke aanwinst voor iedere bedrijfsorganisator, die de achtergronden van zijn werk beter wil verstaan. Het zou wel eens een standaardwerk kunnen worden.

Dr. Ir. M. G. Ydo: Taylor. Over het karakter van chefs en ondergeschikten. Samson, Alphen aan den Rijn, (Nederland) 1956.

Noodlanding in wildernis van Malakka

Valetta. — Een vervoersvliegtuig van de R.A.F. heeft met negen man aan boord een noodlanding gemaakt in de wildernis van Noord-Malakka. Het is niet bekend, of er slachtoffers zijn. Een hefschroefvliegtuig met een dokter is op weg naar de landingsplaats evenals Britse grondtroepen. Het vliegtuig had voorraden afgeworpen voor veiligheidspatrouilles in het gebied van Perak, in Noord-Malakka. Laag hangende wolken en zware regenval belemmeren de reddingsoperaties van uit de lucht, terwijl de grondtroepen zich door de wildernis en over een steile bergrug een weg naar de landingsplaats moeten hakken. De troepen zijn de plaats tot op enkele honderden meters genaderd.

In helicoptere naar eindexamen

Oran. — De te Nemours, in Algerije, wonende 18 jarige Micheline Gomez, is in een hefschroefvliegtuig van het Franse leger naar Tlemcen overgebracht om daar haar eindexamen te doen. Micheline was gewoon per autobus tussen de twee steden heen en weer te reizen. Kortgeleden echter werd de bus, waarin zij zich bevond, door de rebellen aangehouden. Zij werd meegenomen en moest de gehele dag en nacht naar een rebellenkamp in het heuvelgebied lopen. Het afgelopen weekeinde werd zij ongedeerd op vrije voeten gesteld.

Santiago. — Mgr. Horacio Campillo, titulair bisschop van Larissa en tot voor twintig jaar aartsbisschop van Santiago, is aldaar in de ouderdom van 81 jaar overleden.

Weinig belangstelling voor jaarvergadering van Aruba Boating Club

Oranjestad. — De Aruba Boating Club is wel een van de meest eigenaardige clubs, welke wij op ons eiland kennen. Is er eens iets te doen in de club of op het terrein, dan ziet men niet honderden, maar duizenden mensen er heen stromen. Hiervan zijn, buiten de bestuursleden om, meestal niet meer leden te vinden dan men vingers aan een hand heeft. Het aantal leden bedraagt, zoals men ons desgevraagd mededeelde, ongeveer 140. Het aantal leden, dat gisteravond de algemene ledenvergadering bijwoonde, was ook dit maal zeer gering.

Wanneer de leden zich op deze wijze tegenover de clubs blijven gedragen, gaat het onherroepelijk mis. Mocht dit de bedoeling van de leden zijn, dan zijn zij er uitstekend in geslaagd een organisatie te niet te doen, welke voor geheel Aruba een zegen had kunnen zijn. Men schijnt echter het huidige bestuur te willen handhaven, want er verschijnt niemand op de ledenvergaderingen om andere candidaten voor te stellen.

Op de vergadering van gisteravond ging het weer hetzelfde gangetje. Er waren niet voldoende candidaten om een bestuursfunctie te vervullen. Om nu eenieder in de gelegenheid te stellen candidaten naar voren te brengen, zal het bestuur nogmaals een algemene ledenvergadering bijeen roepen. Voorlopig hebben zich 7 personen bereid verklaard de lopende zaken aan de gang te houden. Voorlopig voorzitter is de heer A. Cloo en de functie van secretaris-penningmeester wordt waargenomen door de heer P. Ernandes.

Er staan grootscheepse plannen op stapel, welke een algehele wijziging inhouden, doch daar deze nog in bestudering zijn bij instanties buiten de Boating Club om, kan hierover nog geen mededeling worden gedaan.

Wel kan hieromtrent worden medegedeeld, dat deze plannen zo verstrekkend zijn, dat er een radicale verandering komt, welke de A.B.C. tot een vereniging zal bestempelen, welke tot ver buiten onze grenzen bekendheid zal verwerven. Het voorlopig bestuur doet daarom een zeer dringend beroep op de leden de eerstvolgende vergadering bij te wonen.

In de afgelopen vergadering werden de verslagen van de secretaris en de penningmeester voorgelezen, hetgeen aan het adres van de penningmeester een speciale waardering ontlokte voor de wijze, waarop het financieel beheer werd gevoerd. Ondanks de lauwe houding van de leden is men financieel vooruitgekomen.

Le roi est mort, vive le roi

Oranjestad. — Gisteren ontvingen wij van het Aruba Carnaval Comité een officieel schrijven, waarin mededeling werd gedaan, dat op de vergadering van 11 dezer besloten was over te gaan tot ontbinding van het Carnaval Comitè 1956. Om echter voor het volgend jaar de het gehele eiland omvattende carnavalsfeesten te kunnen organiseren, meende men dat met de meeste spoed een Aruba Carnaval Comité 1957 moest worden opgericht, waarin meer leden zitting zouden moeten hebben.

Men kwam tot de conclusie, dat een vertegenwoordiger voor het Eilandgebied, voor de ontwikkeling van de economie van het eiland, voor de Kamer van Koophandel, voor de Vereniging van Handelaren en voor de Touristen Commissie in het Carnaval Comité zouden thuis horen, alsmede afgevaardigden van diverse clubs en verenigingen. Op deze wijze hoopt men te komen tot een Aruba Carnaval, dat naam zal krijgen in de verre omtrek.

Het Carnaval Comité zal op 3 juli a.s. vergaderen in het Paleis van Olga I, de Aruba Social Club te Pos Chiquito, waar de verschillende afgevaardigden van harte welkom zullen zijn.

Film van Filmliga afgekeurd

Oranjestad. — De film Le Diable au Corps, welke dinsdag 19 juni door de Filmliga zou worden vertoond, werd gisteren door de Film Keurings-Commissie afgekeurd. Welke film daarvoor in de plaats zal komen is nog niet bekend.

Zedenmisdrijf Bonaire

Oranjestad. — In verband met het zedendelikt op Bonaire zijn op Aruba verschillende arrestaties verricht. Gisteren hield men weer een Bonairiaan an.

Nam de benen

San Nicolaas. — Donderdagmiddag reed een personenauto in de Leliestraat, achter de Wayaka Club, door een cactushaag heen en vervolgde zijn weg nog een eind door de hobbelige knoekoe. De bestuurder nam echter de benen en wordt nog gezocht. De auto kwam een schade van f. 500.—. De oorzaak wordt gezocht in een te grote snelheid van de auto en vermoedelijke dranklnvloed van de bestuurder.

De Velada van mevr. Pichardo werd enorm sukses

Oranjestad. — De velada, georganiseerd door mevr. E. Pichardo-v.d. Dijs ten bate van de kerk te Savaneta, is een groot sucses geworden. Soc. Bolivariana was eivol. Wij komen hierop in onze editie van maandag uitvoerig terug.

Hoge waterrekeningen

Oranjestad. — Een aantal Eilandsraadsleden heeft zich in een schrijven tot het Bestuurscollege gewend met het verzoek een onderzoek te willen instellen naar de oorzaak van de hoge waterrekeningen in de distrikten gedurende de afgelopen maanden.

Op een vergadering van de Noorse arbeiderspartij is samenwerking met de Sovjet-communistische partij van de hand gewezen. Wel werd in een resolutie instemming betuigd met het feit, dat de "Sovjet-Unie maatregelen neemt om het regeringsstelsel minder wreed te maken". Ook de veroordeling van Stalins dictatuur juichen de Noorse socialisten toe.

PPA zond telegram

Oranjestad. — Naar ons werd medegedeeld heeft ook de PPA een gelukwenstelegram verzonden aan de voorzitter van de P. v. d. A. Evert Vermeer. Het telegram was ondertekend door de heer Porfilio Croes.

Oprichting afdeling Aruba van E.H.B.O.

Oranjestad. — Al jaren lang liep men met plannen rond ook op Aruba een afdeling op te richten van de Vereniging voor E.H.B.O., doch telkens liep dit initiatief op een dood spoor. Donderdagavond, tijdens een bijeenkomst in Trocadero is het dan eindelijk zover gekomen en werd de afdeling Aruba definitief opgericht. Hiervoor was van Curaçao overgekomen de heer J. R. van Geffen, secretaris van de gelijkluidende vereniging op Curaçao. Een voorlopig bestuur werd opgericht, waarin zitting namen voorzitter dr van Putten van San Nicolaas, secretaris E. G. Oehlers, penningmeester W. Peeren en commissaris M. Fingal. Ook werd er een commissie benoemd, welke zich zal bezig houden met de statuten en het huishoudelijk reglement. Aan het hoofdbestuur in Nederland werd bericht gezonden van deze oprichting.

Don Enrique Calcano naar Medellin

Oranjestad. — Don Enrique Rincon Calcano, Consul General van Venezuela op Aruba, zal heden met zijn echtgenote van Aruba vertrekken met het lijntoestel van de KLM via Curaçao naar Barranquilla en vervolgens met de Rutas Aereas Sam naar Medellin reizen.

In de schaduw van de stadse kerk

Herinneringen aan klein Eindhoven

Eeuwenlang is de Kleine Berg de toegangspoort bij uitstek geweest tot het stadje Eindhoven; de enige weg, waarlangs men, in alle seizoenen, het stadje droogvoets kon binnenkomen. Want Eindhoven ligt in het dalgebied van vele riviertjes en waterloopjes, o.a. de Dommel, de Tongelreep, de Gender, de Rundgraaf en de Laak. Onoverkomelijk voor het verkeer zijn al deze beekjes zelf nooit geweest, maar wel de moerassen, welke werden gevormd door hun jaarlijkse overstromingen. Deze hebben aangehouden tot diep in onze 20ste eeuw. Pas in de laatste tientallen jaren zijn deze beekjes ook geschikt gemaakt voor hun voorname taak van afvoerders van overtollig water.

Centrum

Aan dit uitmonden van de belangrijkste toegangsweg, de Kleine Berg, op de stad, dankt dan ook onze Vrijstraat haar belangrijke plaats onder de Eindhovense straten als winkel en zaken-centrum — ja, in latere tijden als het Lichtstedelijke vermaakscentrum. Tegen deze belangrijkheid heeft de met de Vrijstraat parallel lopende Kerkstraat het tenminste tot nu toe moeten afleggen. Dat valt alleen al af te leiden uit haar naam, die vroeger Achter-Kerkstraat was.

Lang is onze Kerkstraat dan ook een op de Vest, de stadsgracht met haar wallen, doodlopend pad geweest. Pas op nieuwere kaarten staat een bruggetje over die gracht aangegeven, dat een doorbraak betekende naar de Grote Berg.

Sfeer bewaard

In tegenstelling tot de woelige Vrijstraat heeft de Kerkstraat dan ook veel langer haar oud-Eindhovense rustige sfeer bewaard — ook in haar uiterlijk. Volgens die tegenstelling zou men deze buurt zelfs het geestelijke centrum van oud-Eindhoven hebben kunnen noemen. Want langs het pad lagen niet alleen de middeleeuwse collegiale kerk, die in 1486 afbrandde, de oude stadskerk, die in 1860 werd afgebroken en de nieuwe, Grote Kerk, van architect Kuypers, die daar op dezelfde plaats nóg staat, maar ook de Synagoge en de Schule van de kleine gemeente der Eindhovense Joden. Een zeer vooraanstaande rol in dit geestelijk leven speelt ook al sinds lange jaren de boekhandel van de Fa. Van Piere, welke onlangs op de hoek Kerkstraat—Rechtestraat machtiger dan tevoren is verrezen op de haar historisch toekomende plaats. Maar haar pand, vanouds geheten 'De Wijzer', was dan ook het enige huis in deze buurt, dat een eigen naam had. Want voor het overige is de Kerkstraat veeleer de buurt geweest van bezonnen ambachtelijkheid dan van druk koopmanschap.

De enige, die de Kerkstraatse bezonkenheid wel eens verstoorde, was de kachelsmid Piet Toirkens, wiens ontembare werklust en energie hem en zijn nering wel eens de straat opdreven, als zijn smidse te klein werd voor hem en zijn kachels. Maar zo grondvestte Piet de smid een zaak, die niet alleen nog op dezelfde plaats bestaat, maar die nog gedurig bloeit en groeit. Een tegenwicht voor Piets bedrijvigheid werd overigens, naast diens winkel, gevormd door de kleine behuizing van zijn familielid juffrouw Toirkens, die als een begijntje het vrome ambt van rozenkrans-voorbidster in de kerk bij begrafenissen bekleedde.

Faam

Andere gedegen ambachtslieden, wier ondernemingen thans nog in Eindhoven grote faam van degelijkvakmanschap genieten en welke faam is uitgegaan van de Kerkstraat, waren o.a. Caspar de Haan, wiens schildersbedrijf daar nog altijd zijn centrum heeft, al braken zijn ondernemende zoons ook dóór naar de Grote Berg met aanzienlijke glas- en verfhandels, en de zadelmakerij van Smits, die zich — al zijn wij nóg zo gemotoriseerd — nog altijd onverstoorbaar handhaaft in het centrum van oud-Eindhoven, nu al sinds jaren tegenover het 'Groen Koffijhuis'. Een even oude naam geniet in de Kerkstraat ook de Fa. Van de Vloed, die van daaruit al zolang de Eindhovenaren heeft voorzien van koffiekumkes en andere aardewerkse breekwaar en, bij het stijgen van onze welvaart, van porselein en kristal.

* * *

Evenals de boekhandelaren van die naam, hadden in het begin van onze eeuw andere Van Pieres hun heil gezocht in de schaduw van de Stadse Kerk, o.a. de deftige burger-kleermakers en specialisten in matrozen pakjes voor communiefeesten Kessels van Piere en de behanger Van der Heijden—Van Piere.

Kleur

Toch woonden er toen aan de Kerkstraat ook wel luitjes, die kleur brachten op het grijze palet van noeste arbeidzaamheid en kleinsteedse monotonie. Waar nu de woninginrichting H. Schellen W. zn. al heeft gejubileerd, maakte toen Thijs van Alfen al meubels, of hij rustte er uit van drukke kermisdagen, na welker viering hij placht te getuigen, dat hij 'de muugt van heel d'Endhoven' had. Naast Thijs fabriceerde 'Toon Tut' zijn stroopbabbelaars', merk 'Species', waarop hij de Eindhovense jeugd trakteerde tegen een vergoeding van twee voor één cent. En tegenover Toon dreef Mieke haar winkeltje in snijvlees voor de meubilering van de Eindhovense boterhams: gezouten spek, rookvlees en boereworst, die ze met een lang mes bekant zo dun kon snijden als nu een elektrische machine.

* * *

In deze atmosfeer van bezonken en bezadigheid, in de schaduw van de Stadse Kerk, bloeien tenslotte uiteraard ook de vrije beroepen, de kunsten en wetenschappen. Rechtstreeks verbonden aan de kerk waren natuurlijk de koster Dorus Jansen, en later de muziekleraar, componist en organist Jozef Madlechner. Op zijn bovenhuis, naast de voorganger en godsdienstleraar van de Israëlitische gemeente, was deze musicus de opvolger van zijn collega, de oude heer Müller, 'oud-kapelmeester van Den Haag' — (wat deze titel ook te betekenen moge hebben gehad) — van wiens muzikale produktie onder de oud-Eindhovenaren ook nu nog wel iets terug te vinden moet zijn. Want bij de verjaardag van de ouders van ieder van zijn leerlingen klonk het steevast: 'Ha! — Wacht 'ns — Even 'n verjaardagspolka schrijven'....

Journalist

En naast deze Muzenzoon woonde tenslotte de laatste, maar zeker niet de minste onder de Kerkstraatse bekleders van geestelijke ambten: Onze collega-zaliger Piet Vermeeren, de onvergetelijke nestor der Eindhovense kranten-schrijvers, die zelfs uit Klein-Eindhoven van 'n halve eeuw geleden nog nieuws wist te halen en die daarmee, zo niet op z'n eentje, dan toch vaak zo goed als, tientallen jaargangen van de Meierijse Courant heeft volgeschreven.

Washington. — De Amerikaanse minister voor de PTT, Arthur Summerfield, heeft verklaard dat, met uitzondering van één land in Zuid-Amerika, dat hij niet met name wil noemen, alle landen ter wereld hun posterijen economischer hebben georganiseerd dan de Verenigde Staten.

De PTT in de Verenigde Staten heeft een jaarlijks tekort van $470 miljoen — zo verklaarde hij.

De Grote Prijs voor schone kunsten van de stad Parijs ter waarde van 400.000 franc is toegekend aan de beeldhouwer Belmondo voor zijn werk "De overwinnaar".

De twee oudste Britse scholen in Egypte, de Schotse meisjesschool en de St. Andrewsschool voor jongens, die beide in 1859 te Alexandrië werden gesticht, zullen hun deuren in oktober a.s. niet heropenen als gevolg van de door de Egyptische regering uitgevaardigde bepaling, die het onderwijs van de Koran op de vrije scholen in Egypte verplicht stelt.

Geneve. — Tunesië, Marokko en de Soedan zijn toegelaten als volwaardig lid van de Internationale Arbeidsorganisatie. De toelating geschiedde met algemene stemmen op een voltallige vergadering van de 39ste zitting van de organisatie.

Sacramento. — Een 30-jarige gehuwde studente van de universiteit van Californië heeft een eis tot schadevergoeding ad 10.000 dollar ingediend tegen een professor, die haar een stomp op de neus gegeven zou hebben in een woordenstrijd over de verdiensten van Socrates en Plato.

Sittard krijgt nieuw lyceum

Tijdens de raadsvergadering te Sittard heeft burgemeester Coenders medegedeeld, dat de rijksgoedkeuring is afgekomen voor de bouw van een nieuw modern meisjeslyceum, dat gehuisvest is in het klooster van de zusters Ursulinen, zal worden ondergebracht. Met de bouw van dit nieuwe Serviamlyceum aan de oostzijde van de wallen zal zeer spoedig worden begonnen.

Zitterd en Zitterdenaer onder industrieel klimaat

Sittard is een stad van merkwaardige tegenstellingen. Oud en nieuw gaan er samen op wonderbaarlijke wijze. Dat bepaalt het karakter van de stad en het openbaart zich bijna in alles: in haar geschiedenis, haar huizen, het straten- en wegenplan en.... haar inwoners. Zij heeft zich tal van vijandelijke legers van het lijf moeten houden, maar roept hartelijk welkom toe aan elke industrie, welke zich er wil vestigen. Voor de vreemdeling, die vanuit het station voor het eerst voet op Sittardse bodem zet, doet de stad zich voor als een moderne vriendelijke woongemeente met riante huizen langs plantsoenen, maar hij vermoedt niet, dat enkele blokken verder zich een oude stad bevindt met historische huizen en gebouwen, dicht opeen in een enge ruimte binnen de overblijfselen van een aarden ringwal uit 1678.

Naar alle kanten leiden nauwe kronkelige binnenstadstraatjes naar brede buitenwegen, waarover het moderne snelverkeer van Roermond naar Heerlen en Maastricht raast, met de Rijksweg, op verkeersgebied als Sittards trots en schrik tegelijk en een schier onoverkomelijke barrière voor voetgangers.

Omgeven door een krans van 30 welvarende dorpen is Sittard de eeuwen door een handels- en koopcentrum geweest voor een wijde agrarische omgeving. In de oude stadskern rijen zich de winkels aaneen en ge vraagt u af hoe ze allemaal een bestaan kunnen vinden. Geen nood. Ze kunnen het. Want al hebben andere, nieuwe centra, die hun opkomst aan de mijnen te danken hebben, iets van de invloedssfeer van Sittard afgeknabbeld, de stad is thans centrum van de nieuwe mijnstreek. En die naam draagt het met ere. Want Sittard bezit een gemeentebestuur, dat in de harde praktijk geleerd heeft niet veel te praten maar te doen. En terwijl men stevig heeft vastgehouden aan de tradities, de drukke donderdagochtendmarkt, waarop alle boeren uit de omtrek hun zuivelprodukten ter markt brengen, de St. Josephmarkt op 19 maart, als elke rechtgeaarde Sittardenaar vrij neemt en zijn familieleden laat overkomen, en niet te vergeten het Carnavalsfeest en de St. Rosa-kermis eind augustus met de daaraan verbonden processie naar de Kollenberg, heeft de stad zich met wonderbaarlijke snelheid aangepast aan de eisen van de tijd en het industriële klimaat dat er langzaamaan ging heersen. Tussen 1 januari 1945 en 1 januari 1955 steeg het inwonersaantal met 47,1 percent. Zijn er thans ruim 27.000, binnen 20 jaar moet de stad 50.000 inwoners tellen. Sinds de oorlog is het aantal woningen praktisch verdubbeld. Waar overblijfselen gevonden zijn van paalwoningen, die omstreeks 6000 jaar voor Christus zijn gebouwd, en andere relicten van Germanen, Romeinen en Franken, verrezen de een na de ander, moderne woonwijken, steeds verder oprukkend tegen akkers, weilanden, rozenvelden en boomkwekerijen, met sportparken en een bosplan annex recreatiecentrum van 93 ha, voor een noodzakelijk tegenwicht tegen industrialisatie van de mijnen, stikstofbindingsbedrijven Philips, de tricotagefabrieken en de metaalnijverheid, die nog altijd meer personeel nodig hebben.

Maar.... met dat al blijft Sittard — en dat is geen boekentaal — de stad van lol en spasj. De Zitterdenaer zal altijd een vrolijke klant blijven. Als ie dat anno 1956 nog niet verleend is — en dat is ie beslist niet — dan verleert ie het gelukkig nooit meer. Laat hem een 'lamaekesj' blijven, die iemand een half uur en nog langer kan 'doorzagen' met niet aflatende spotternijtjes, laat hij naar zijn aard bar eigenwijs wezen en 'vreigele', want hij kan het toch niet laten altijd in de contramine te zijn, ja laat hij u — foei, foei — een klap op uw kiezen geven, tien minuten later is hij achter een glas bier bij Koos-op-de-markt, de beste kelner 24 uur in de omtrek, de meest gastvrije en beminnelijke kerel die u zich maar kunt wensen.

Beurs Caracas

Centro S. Bolivar 1a emisión	98.75
2a emisión	—
3a emisión	—
4a emisión	—
5a emisión	97,00
6a emisión	—
7a emisión	96,50
8a emisión	—
Banco Obrero céd. hip. 5 a.	—
Banco Obrero céd. hip. 10 a.	—
Almacenadora Caracas	120,00
Banco Caracas, cupones	3.250.00
Banco Central	—
Banco Industrial	700.00
Banco Mercantil	1.100.00
Banco Maracaibo	260,00
Banco Miranda 50% pag.	253,00
Banco Comercial de Maracaibo	—
Banco Caracas, acciones	—
Banco Nacnal. de Desc. 80% pag.	800.00
Banco Unión total pag.	1.100,00
Barvensa	—
Banco Provincial	700,00
Banco Venezuela, acciones	2.270.00
Bolsa de Caracas, acc.	—
Cauchos General	310,00
Celanese ordinarias	10.00
Celanese preferidas	720.00
Cemento Carabobo	300.00
Cerveceria La Llanera	10,00
Cervecera Nacional	100.00
Cerveceria Unión	135.00
Electricidad Caracas	172,00
Electricidad Caracas, serie A	—
Electricidad Caracas serie B	—
Envases Venezolanos	175,00
Hotelera Venezolana, acc. s/dcho.	—
Inverdica 100% pag.	13
Inversora 30% pag.	3,50
Inmuebles Caracas	188.00
Inuenca acciones	103.50
Luz Eléctrica Venezuela, bonos	99,00
Perforación ordinarias	25,00
Perforación preferidas	75,00
Pinturas Tucan	1.100.00
Rovenca comunes	27,00
Rovenca preferidas	92,00
Savoy Candy preferidas	375,00
Sivensa ordinarias	—
Sivensa preferidas	—
Teléfonos Venezuela, bonos 6%	100,00
Seguros Avila	—
Seguros La Nacional	—
Seguros La Previsora	1.500,00
Generalde Seguros 1/3 pag.	—
Venepal 40% pag.	60,00
Venezolana de Cemento	290,00

Riverside houdt zich Estudiantes met 2 — 1 van het lijf

Protest tegen niet toekennen van strafschop ingediend

Willemstad. — De zondag jl. begonnen Curacaose voetbalcompetitie werd gisteravond voortgezet met twee wedsrijden. Riverside, de jongste club in de A-klasse trad in de eerste wedstrijd aan tegen Estudiantes van Mundo-Nobo, dat in de laatste competitie op de zevende plaats eindigde.

Voordat de eerste vijf minuten verstreken waren, kreeg Riverside een penalty toegewezen door scheidsrechter Ringma. Rechtsbuiten Weyman zette de penalty om in een doelpunt, Riversides eerste doelpunt van de competitie. Na dit doelpunt ging de strijd vrijwel gelijk op. De Studenten kwamen er langzaam maar zeker beter in en ofschoon zij tegen de wind in speelden, zaten zij voortdurend voor het vijandelijk doel. Zij misten verschillende opgelegde kansen daar hun schoten slecht gericht waren. Ofschoon zij in het laatste kwartier een licht overwicht hadden op de jongens van Riverside, wisten de laatsten hun voorsprong toch te vergroten. Te laat ingrijpen van de verdediging stelde rechtsbuiten Weyman vijf minuten voor het einde van de eerste helft in staat, om van dichtbij kalmpjes in het doel te plaatsen. De bal werd via de linkervleugel voor het doel van Estudiantes gebracht: 2-0 voor Riverside. Met deze stand werd ook de rust bereikt.

Met de wind mee in de tweede helft maakten de studenten goede kansen om gelijk te spelen. Hun spel was echter in het eerste kwartier van de tweede helft slechter dan in de eerste helft. Riverside kwam verschillende keren gevaarlijk opzetten maar wist toch niet meer te scoren. Naar gelang de tijd vorderde voerden de studenten hun snelheid op. In het laatste kwartier speelden zij werkelijk schitterend voetbal en zij zagen ook hun zwoegen beloond met een prachtig doelpunt van Hector Sambo, de midvoor die gisteren ongetwijfeld de beste was in de voorhoede van de Studenten. Met de stand 2-1 in het voordeel van Riverside werd het einde bereikt. Direct na de wedstrijd dienden de studenten echter een protest tegen het niet toekennen van een strafschop in de eerste helft van de wedstrijd. Scheidsrechter Ringma bleef bij zijn woord maar liet toch na de wedstrijd de penalty nemen in geval het protest van Estudiantes door de protestcommissie zou worden aangenomen. Riverside wilde zich aanvankelijk bij deze beslissing niet neerleggen maar stemde later toch toe.

Linksbuiten Colino van Estudiantes maakte van de penalty een doelpunt. Wordt deze penalty door de Commissie erkend, dan is de stand 2-2. Indien echter het protest wordt afgewezen dan heeft Riverside gewonnen.

Twee Jezuieten uit gevangenis van Sjanghai ontslagen

Peking. — Twee Amerikaanse Jezuieten zijn uit de gevangenis van Sjanghai ontslagen na een straf van 3 jaar te hebben uitgezeten. Het zijn pater John William Clifford (38 jaar) en pater Thomas Leonard Phillips (51 jaar). Beiden werden op 15 juni 1953 met een groep priesters te Sjanghai gearresteerd en veroordeeld tot drie jaar gevangenisstraf. Pater Clifford verblijft sinds 1946 in China; pater Phillips sinds 1928.

New York. — Zeven jongens, die te New York een gang onder een weg door wilden graven zijn onder een grote hoeveelheid aarde bedolven geraakt. Zes van hen kwamen om, terwijl de zevende in ernstige toestand naar een hospitaal moest worden gebracht.

De beroemde Britse marinebases Scapa Flow op de Orkney eilanden zal gesloten worden omdat de kosten niet langer in een nuttige verhouding staan tot het belang van de basis.

S.U.B.T. legt beslag op eerste punten ten koste van Jong Colombia

Willemstad. — Na de wedstrijd Riverside vs Estudiantes, traden de elftallen van Subt en Jong - Colombia aan de tweede wedstrijd van de avond. Het zou voor beide clubs de eerste competitie wedstrijd zijn.

De Blauw-gelen van Kintjan begonnen zeer kalmpjes aan en met zeer veel vertrouwen dat zij de overwinning wel in de wacht zouden slepen.

Na vijftien minuten spelen kreeg Subt op de rand van het Jong-Colombiaans strafschopgebied een vrije trap toegewezen.

De verdediging van St. Michiel ging zeer slordig voor het doel staan en de spelers vormden geen muur om hun keeper te helpen. Bicentini's schot werd bijna het eerste doelpunt van de wedstrijd toen hij onbereikbaar voor keeper Rondei in het doel plaatste. Rechtsbuiten Forrester had zich echter ook in het doel opgesteld en hij wist de bal op het laatste ogenblik uit het doel te trappen. Vijf minuten later kregen de Jong Colombianen de ee-ste corner van de wedstrijd toegewezen. Koolman en Canword hadden echter geen moeite het gevaar te keren. In de 21ste minuut kreeg midvoor Thielman staande tussen de twee backs de bal toegespeeld. Hij stond recht voor het doel maar werd gedwongen naar links af te wijken. Toch slaagde hij er echter in met een keurig afgemeten schuiver keeper Clabeer te verschalken. De bal carambolleerde via de paal in het doel: 1-0 voor Subt. Canword kreeg in deze helft bij een botsing met rechtsbuiten Forrester een stevige trap tegen zijn been. Hij moest door het Rode Kruis geholpen worden. De rust werd bereikt met de stand 1-0 in het voordeel van de Curaçaose kampioenen.

Na drie minuten spelen in de tweede helft loste Thielman na mooi samenspel met Gomez van dichtbij een keihard onhoudbaar schot om de stand op 2-0 te brengen in het voordeel van zijn club.

De Jong-Colombianen hadden na dit doelpunt geen schijn van kans meer. Zelden werd het doel van de Blauwgelen bezocht en keeper Tweeboom had practisch niets te doen. Voor alle zekerheid kwamen er nog twee doelpunten bij in de twintigste en 33ste minuut van het laatste gedeelte, beide gescoord door linksbuiten Gomez. Met de stand 4-0 in het voordeel van de Curaçaose kampioenen werd het einde bereikt.

In tegenstelling met de Sub-kampioenen van Sithoc zijn de kampioenen ook dit jaar zeer goed van start gegaan.

Van de Nederlandse voetbalvelden

Morgen beslissingswedstrijden Rapid-Enschede en DFC-GVAV

Start van promotiecompetitie

Eindelijk is dan de zenuwslopende competitie 1955—1956 ten einde, hoewel wij morgen nog een klein staartje krijgen in de vorm van de beslissingswedstrijd tussen Rapid J.C. en Sportclub Enschedé in het prachtige Goffert-Stadion te Nijmegen. De winnaar mag met Sparta, NAC en Elinkwijk strijden om het kampioenschap van Nederland, dat eveneens recht geeft op deelneming in de strijd om het Europees Club-kampioenschap. Wie hier winnaar gaat worden? Beste lezer, indien U het ons vraagt, geven wij Rapid J.C. de beste kans, maar U weet, hoeveel verrassingen wij al dit jaar te slikken hebben gekregen. Afgaande op de resultaten van de laatste weken is Rapid J.C. verreweg de favoriet, de voorhoede van deze Limburgse ploeg scoorde in twee wedstrijden liefst twaalf maal, waarvan zesmaal tegen de Sportclub Enschedé!

Maar nog een andere beslissingswedstrijd wacht ons en wel tussen GVAV en DFC, waarvan de winnaar met NOAD en de kampioenen van de drie afdelingen eerste klasse betaald voetbal, ter wille van KFC, RCH en Hermes DVS, mag strijden om twee plaatsen in de Ere-Divisie. Hier zullen wij ons maar niet wagen aan een voorspelling, dat is toch onbegonnen werk.

Morgen begint tevens de eerste ronde van de promotie-wedstrijden. Als eerste wedstrijd ontvangt KFC bezoek van het Tilburgse NOAD, nu, dat is geen gemakkelijke opgave voor de Tilburgenaren. Mochten zij deze uiterst zware uitwedstrijd in winst weten om te zetten, nu, dan is een gematigde hoop op promotie in Tilburg wel gerechtvaardigd. Wij houden het echter op een zege voor de thuisclub.

Hermes D.V.S. start met een thuiswedstrijd tegen RCH, de kampioen van Afdeling A. Hermes DVS speelt de thuiswedstrijden in het Feyenoord-Stadion, terwijl KFC de thuiswedstrijden mag spelen in het Olympisch Stadion te Amsterdam. Wij kunnen er van verzekerd zijn, dat deze beide wedstrijden morgen een zeer grote schare voetbalenthousiasten zullen trekken. Het zullen wel zenuwachtige en spannende wedstrijden worden, die veel van de spelers en de toeschouwers zullen vergen. Groot is het belang, waar de ploegen voor moeten strijden, want niet alleen is het de club-eer, waarvoor gestreden wordt, maar ook de financiële zijde van de Ere-Divisie is een zeer belangrijke factor.

De landskampioencompetitie start woensdag 20 juni as. met Elinkwijk — NAC en Enschedé of Rapid — Sparta. Wij zullen hierop nader terug komen. Verder wordt woensdag as. gespeeld: KFC — Hermes DVS en DFS of GVAV — RCH.

In de Amateurscompetitie startte Hengelo gunstig door te Vlissingen voor 4500 toeschouwers de eerste wedstrijd te winnen van de club van die naam. Morgen vindt te Rotterdam plaats de tweede wedstrijd en wel RFC — Vlissingen, waarbij wij de Rotterdammers de beste kans menen te geven. Naar de resultaten van het eerste weekend in de competitie uit de competitie af te leiden, lijkt ons Hengelo van de drie kampioenen wel het sterkst.

Ook de Promotie-competitie is gestart. In het westen won Unitas uit Gorkum de eerste promotiewedstrijd van Lugdunum met 3—2 en zegevierde Hollandia met dezelfde cijfers over Zeeburgia, dat echter protest aantekende. Vandaag ontmoet Zeeburgia op eigen terrein Unitas, terwijl morgen te Leiden wordt gespeeld Lugdunum — Hollandia. Er is nog weinig te zeggen van kansen, maar Unitas lijkt ons wel een ernstige candidaat voor een plaats in de eerste klasse: uit de 22 gespeelde competitiewedstrijden wisten de Gorkummers liefst 39 winstpunten te behalen.

In Afdeling noord-oost startte Borne verleden zondag met een 6—1 zege op het Groninger GRC, terwijl de oude bekende HSC met 3—1 de baas bleef over het Zutphense Be Quick. Vandaag ontmoeten GRC en HSC elkander, terwijl morgen te Zutphen Be Quick tegen Borne wordt gespeeld. Hier is Borne de grote favoriet. Tenslotte werd in het zuiden slechts één wedstrijd gespeeld, namelijk Wilhelmina '08 — MOC '17, welke wedstrijd door MOC met 3—0 werd gewonnen. Morgen wordt gespeeld MOC '17 — Heksenberg en De Spechten — Wilhelmina '08. Wij menden er goed aan te doen nu ook één de verrichtingen en resultaten van onze amateurs wat nader te belichten en was meer aandacht aan te besteden.

Het programma luidt:

Beslissingswedstrijden Afdeling B: Rapid J.C. — Sportclub Enschedé; DFC — GVAV.

Promotiecompetitie Ere Divisie: KFC — NOAD; Hermes DVS — RCH.

Kampioenscompetitie Amateurs: RFC — Hengelo.

Promotiecompetitie Amateurs:

le klasse west I en II: Zeeburgia — Unitas; Lugdunum — Hollandia.

le klasse oost en noord: GRC — HSC; Be Quick — Borne.

le klasse zuid I en II: MOC '17 — Heksenberg; De Spechten — Wilhelmina '08.

Op de Katholieke Sportdag, welke afgelopen zondag te Nijmegen werd gehouden, heeft Volendam een wel uitzonderlijk goede prestatie geleverd. Deze sterke Eerste Divisie ploeg heeft in een technische goede en zeer spannende wedstrijd met 4—3 gewonnen van Fortuna uit Dusseldorp, dat twee internationals in de gelederen heeft: Juskowiak en Schäfer. Met de rust stonden de Duitsers met 3—1 voor, maar na de rust kwam een herboren Volendam in het veld, dat zulk een verrassend goed spel ten beste gaf, dat een uiteindelijke 4—3 zege zeer verdiend kan worden genoemd. Deze overwinning werd vanzelfsprekend met groot enthousiasme door de duizenden toeschouwers begroet.

Emmastad

Telegram Afdeling:
Van 07.00 — 18.30 Kantoor tel. 2307
Van 18.30 t.m 18 juni 07.00 J. Kokshoorn tel. 2470—2307

Personeel Afdeling:
C. W. Overdijkink Beatrixlaan 7, Rio Cnario tel. 3412
B. g. g. nad. inl. tel 2400

Materialen Afdeling:
Zat. en Zond. W. Batelaan tel. 2097
GENEESKUNDIGE DIENST
Dr. Gomperts tel. 2497
b. g. g. tel. 2409

WEEKENDWACHT SUFFISANT.
Gedurende dit weekend zal in dringende gevallen de heer G. Th. Boot kunnen worden opgebeld onder No. 4321.
B. g. g. nad inl. tel. 2400

C.S.M.

Rederij:
Zat. F. R. van Rosevelt tel. 2440
H. H. van der Koogh tel. 2710

Scheepsagentschap:
Van 07.30 — 18.00 tel. 2458—2551
Van 08.00 — 08.00 W. Punt tel: 2580
Van 08.00 — 08.00 G. H. v. Leeuwen

Dok Afdeling:
Van 1230 — 17.30 tel: 2276—2098; P. Talma
Van 17.30 — 18 juni 07.30 A. Voordenhout tel. 2932

New Yorkse Beurs

New York. — De stemming op de New Yorkse effectenbeurs was gistermorgen onregelmatig en rond het middaguur toonde de markt fractionele verschillen naar beide zijden. De staalfondsen waren gedrukt op het bericht, dat de vak bond van staalarbeiders het aanbod van een nieuw looncontract had verworpen. In de namiddag kromp de handel in, doch de grondstemming was niet ongunstig. De markt sloot prijshoudend. Aantal verhandelde fondsen 1.102; hoger 435; lager 395; onveranderd 272. Aandelenomzet 1.550.000; obligatieomzet $ 2.150.000.

Amer. Tel and Tel	179 7/8
Anaconda Comp.	73 7/8
Bethlehem Steel	147 3/4
Dupont de Nemours	206 1/4
Gen. Electric	59 3/8
Gen. Motors	43 3/8
Intern. Tel and Tel	31 3/4
Kon. Petr. Mij.	104
Shell Oil	80 1/4
Standard Oil of N.Y.	56 1/4
U.S. Steel	56 1/8
Canadian Pacific	31 7/8
Intern. Nickel	93 1/2

AMERIKAANS BASEBALL

KUCKS wint weer van CLEVELAND

Milwaukee buigt het hoofd voor Brooklyn Dodgers

De Yankees van Newyork moesten slechts één wedstrijd van de serie van drie tegen Cleveland winnen, om hun grote voorsprong van vijf wedstrijden op Cleveland en Chicago te behouden. De essentiële overwinning werd gisteren al behaald en nogmaals dank zij de jonge Johnny Kucks die voor de tweede achtereenvolgende maal van de Indians wint.

Kucks pitchte de complete negen innings en stond de Indians drie honkslagen toe. Kucks werd geholpen door de sensatie van het jaar Mickey Mantle die zijn 23ste homerun van het seizoen sloeg.

Jim Busby sloeg voor de Indians een homerun en Mike Garcia verloor voor Cleveland. De uitslag 6-2 in het voordeel van de kampioenen van de American League.

De White Sox van Chicago bleven alleen op de tweede plaats nadat de Indians van de Yankees verloren, en zij met 7-2 van de Washington Senators wonnen. Billy Pierce won zijn negende wedstrijd voor de White Sox en Wiesler verloor voor de Senators.

Catcher Shreman Lollar sloeg voor de White Sox een homerun. Ray Boone derde honkman van de Detroit Tigers sloeg gisteravond twee homeruns om zijn club aan een 5-2 overwinning te helpen op de Boston Red Sox. Billy Hoeft won zijn achtste wedstrijd van het seizoen voor de Tigers. Porterfield verloor voor de Red. Sox. Piersall sloeg een homerun voor de Red Sox.

De Baltimore Orioles hadden gisteren slechts drie honkslagen maar wonnen met 1-0, dankzij Don Ferrarese die de winnende pitcher was en een prachtige wedstrijd opwierp voor de Orioles. Harrington verloor voor Kansas City.

In de National League sloeg ex-Cardinal Red Schoendienst voor de Newyork Giants een pinchhomerun om de Giants aan een 4-3 overwinning te helpen op de Cincinnati RedLegs. Mcal won voor de Giants en Klippstein verloor voor Cincinnati.

Ronnie Kline en de Pittsburgh Pirates bezorgden de St. Louis Cardinals een 12-1 nederlaag om zich op de eerste plaats in de National League te handhaven. Vinegar Bend Mizell verloor voor de Cardinals. Hank Foiles sloeg voor Pittsburgh een 3-run homerun.

Rocky Nelson en Carl Furillo sloegen homeruns voor de Wereld Kampioenen van Brooklyn, om de Dodgers aan een zeer voorname overwinning te helpen op de Milwaukee Braves. Ed Roebuck won zijn derde wedstrijd voor de Dodgers en Sleater verloor voor de Braves. Billy Bruton sloeg voor Milwaukee een homerun.

Chicago en Philadelphia van de National League speelden gisteravond twee wedstrijden. Chicago won de tweede met 8-5 nadat zij de eerste met 6-5 van de Phillies hadden verloren.



RADIO HOYER

17.00 Tea at five 17.30 A. P. nieuws 17.40 Met Duitse musici 18.15 Noordamerikaanse muziek 18.30 Gevarieerde muziek met reclame 18.45 Kinder rozenhoedje 19.10 Gevarieerd programma 19.30 Met de jarigen in de lucht 19.45 Gasmaatschappij Programma 20.15 Gevarieerde muziek 20.30 Hoorspel 20.45 Gevarieerde muziek 22.00 Sluiting.

Zondag 10.00 Kath Zondagmorgenwijding 10.15 Klassieke muziek 11.15 Prot. Zondagmorgenwijding 11.30 Hindustaans programma 11.45 Arabisch programma 12.00 A.P. nieuws 12.10 Franse chansons 12.30 N. Amerikaanse Muziek 12.45 Zd. Am. Melodie 13.10 Rum Pampero 13.30 Gevar. melodie 14.45 J.A.J. Sprock Programma 16.00 Ron Rey de Copas 17.00 Met de jarigen in de lucht 17.30 Zoeklicht op onze sterren 19.00 Met jarigen in de lucht varieerde muziek 22.00 Sluiting.

AVROS:

17.00 Voor de jarigen van vandaag 18.00 Avroskinderuur. 18.50 Uitzending voor en over de Indianen. 19.00 Populaire melodieën. 20.00 „Kent Gij Uw Land". 20.45 Nieuwsberichten. 21.00 Voice of America. 21.30 Advertenties en berichten. 22.00 Dansmuziek. 22.55 Nieuwsberichten. 23.00 Sluiting.

Zondag

16.30. Voor de jarige Hindostani. 17.00 Hindostaanse muziek. 18.00 Voor de jarigen van vandaag. 18.45 Lutheran hour 19.00 Franse chansons. 19.15 Vertelling voor de kinderen. 19.30 Muziek bij kaarslicht. 20.00 Kerkdienst. 21.00 Nieuwsberichten. 21.10 Sportjournaal. 21.25 Schaakpraatje door Lodewijk Prins 21.30 Dienst. Welzijnszorg. 22.00 Zoeklicht op Nederland. 23.00 Sluiting.

RADIO CARIBE:
Zondag 17 juni 1956.
10.00 Oracion del dia
10.15 Temple Time
10.45 Morning Concert
Overture „Oberon"
Overture „Der Freischutz"
11.15 Musica selectionada.
11.30 Religious Broadcast, (R.K.)
12.00 Recorded Music.
12.30 La voz de la Esperanza
„Escudriñad las Escrituras"
13.00 Closing
18.00 The Voice of Prophecy
„The Coming King"
18.30 Recorded Music
19.00 Evening Concert
Concerto No. 2 in C. Minor by Rachmaninoff
The Hague Philharmonic Orch.
Willem van Otterloo, Cond.
19.45 Recorded Music
20.30 Muzikale Overpeinzingen
21.00 Recorded Music.
22.00 Closing

De eerste stappen zijn gedaan tot het aanhangig maken van het proces tot zaligverklaring van de Canadese student Gerard Raymond, die op 5 juli 1932 in roep van heiligheid is gestorven.

Londen. — Een lid van de Labourpartij heeft de minister van koloniën schriftelijk gevraagd, of de regering de uitslag zal aanvaarden van een volksstemming op Cyprus over de toekomst van het eiland. Het referendum zou door de Verenigde Naties moeten worden gehouden. De minister zal op 30 mei antwoorden.

Berlijn. — In de eerste vijf maanden van dit jaar zijn 73.590 Oost Duitsers naar West-Berlijn gevlucht. Het merendeel van deze vluchtelingen waren jonge mensen.

BEKENDMAKING

Wij brengen onder de aandacht van onze verbruikers, dat de rekeningen voor geleverde electrische energie over de maand **MEI, zonder uitzondering, uiterlijk de 24ste JUNI** betaald moeten worden.

Na deze datum niet betaalde rekeningen zullen door ons worden geincasseerd, verhoogd met een gulden incassokosten. Wij verzoeken onze verbruikers tijdig hun rekeningen te voldoen, teneinde zowel extra kosten als verbreking van de aansluiting op ons net te voorkomen.

N.V. OVERZEESE GAS- en ELECTRICITEITMAATSCHAPPIJ ELECTRICITEITBEDRIJF CURACAO